

Nr 55.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen rörande godkännande av en mellan Sverige och Norge den 14 december 1949 avslutad konvention om ändring i konventionen mellan de båda länderna den 5 februari 1919 angående flyttlapparnas rätt till renbetning, m. m.; given Drottningholms slott den 3 februari 1950.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll samt med överlämnande av en mellan Sverige och Norge den 14 december 1949 avslutad konvention om ändring i konventionen mellan de båda länderna den 5 februari 1919 angående flyttlapparnas rätt till renbetning vill Kungl. Maj:t härmed dels äska riksdagens godkännande av nämnda konvention den 14 december 1949, dels jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 8 § lagen den 20 juni 1919 (nr 445) innefattande bestämmelser i anledning av konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning.

GUSTAF.

G. E. Sträng.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Den vid propositionen fogade konventionen innebär att vissa områden i Norge, i vilka svenska lappar nu äga rätt till renbetning men som icke alls eller endast obetydligt utnyttjats för detta ändamål, skola undantagas från betesrätt. Å andra sidan skall en ökning ske av det antal renar som må införas i en del av de övriga betesdistrikten. Dessutom skall betestiden i vissa distrikt förlängas. I övrigt må nämnas att några renbetesdistrikt skola sammanslås med varandra samt att av praktiska skäl en jämkning skett i bestämmelserna om renräkning.

Den lagändring som föreslås i propositionen är betingad av nyssnämnda jämkning i renräkningsbestämmelserna.

Konvention

mellan Sverige och Norge om ändring i konventionen mellan de båda länderna den 5 februari 1919 angående flyttlapparnas rätt till renbetning.

Kungl. Svenska Regeringen och Kungl. Norska Regeringen, som ansett det erforderligt att ingå en konvention om ändring i den i Oslo den 5 februari 1919 undertecknade konventionen angående flyttlapparnas rätt till renbetning, hava i detta syfte till sina fullmäktige utsett:

Kungl. Svenska Regeringen:

Sveriges Ambassadör i Oslo, Friherre Johan Beck-Friis,

Kungl. Norska Regeringen:

Norges Utrikesminister, Herr Halvard M. Lange,

vilka, efter att hava utväxlat sina fullmakter som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande:

I.

Konventionen mellan Sverige och Norge den 5 februari 1919 angående flyttlapparnas rätt till renbetning skall ändras på sätt härefter angives:

1 §.

1 § skall lyda:

I Troms fylke må betning av svenska renar äga rum allenast i de renbetesdistrikt, som beskrivas i 5 §.

2 §.

2 § första stycket skall lyda:

I samband med betesområdet i Troms fylke skola, på sätt i 5 § närmare bestämmes, följande trakter begagnas till renbetning:

4 §.

4 § skall lyda:

I förenämnda betesområden må ej inkomma mera än sammanlagt 36 500

Konvensjon

mellom Norge og Sverige om endring i konvensjonen mellom de to land av 5. februar 1919 om flyttlappenes adgang till reinbeiting.

Den Kgl. Norske Regjering og den Kgl. Svenske Regjering, som har funnet det nødvendig å inngå en konvensjon om endring i den konvensjon om flyttlappenes adgang til reinbeiting som ble undertegnet i Oslo 5. februar 1919, har i dette øyemed oppnevnt som sine befullmektigede:

Den Kgl. Norske Regjering:

Norges Utenriksminister, Herr Halvard M. Lange,

Den Kgl. Svenske Regjering:

Sveriges Ambassadør i Oslo, Friherre Johan Beck-Friis,

som, etter å ha utvekslet sine fullmakter som er funnet i god og riktig form, er blitt enige om følgende:

I.

Konvensjon mellom Norge og Sverige av 5. februar 1919 angående flyttlappenes adgang til reinbeiting endres således:

§ 1.

skal lyde:

I Troms fylke kan svensk reinbeiting bare foregå i de reinbetesdistrikter som er beskrevet i § 5.

§ 2.

Første ledd skal lyde:

I forbindelse med beiteområdet i Troms fylke, skal de trakter som er nevnt nedenfor, benyttes til reinbeiting på den måte som er angitt i § 5:

§ 4.

skal lyde:

I ovennevnte beiteområder må ikke komme inn flere enn i alt 36 500 rein,

renar, häri icke inbegripna kalvar, som födas under inflyttningsåret. Av detta antal beräknas 4 200 finna bete i de i 2 § c)—g) omförmälda områdena i Sverige.

Av nämnda 36 500 renar må 16 000 beta i de i 1 § och 2 § a) nämnda områdena under tiden från och med den 1 maj till och med den 14 juni. De övriga 20 500 må icke inkomma före den 15 juni. Alla renarna skola vara bortförda från norskt område före utgången av september med undantag av de renar, som avses i 5 § under C.

§ 5.

§ 5 skall lyda:

De i 1 § samt 2 § a) och b) avsedda betesområdena indelas i följande renbetesdistrikt med de gränser som nedan omförmälas. I varje särskilt distrikt må icke inkomma flera renar än härefter angives.

A. För vårtiden, vilken, där ej annat särskilt stadgas, räknas från och med den 1 maj till och med den 14 juni (vårdistrikt).

Helligskogen.

Gränser: En rät linje från riksröset nr 302 till Mandalselvas översta källsjö, därifrån nämnda älv till det ställe, där den skäres av gränsen för det sammanhängande vegetationsfria området (impedimentområdet) omkring Mandalen, sagda gräns i dess sträckning på västra sidan av Mandalen till Kjerringdalselva, denna älv och Mandalselva till dess utlopp i Kåfjorden, vidare denna fjord och Lyngenfjorden till Skibotnelvas mynning, nämnda älv och Galggojavre till denna sjös södra ända, därifrån en rät linje rakt i söder till riksgränsen samt riksgränsen till riksröset nr 302.

Högsta renantal: 1 700.

Rieppe.

Gränser: Från riksröset nr 293 på Gapovarre i rät linje till den nedersta

her ikke regnet med kalver som födes i innflyttningsåret. Av dette antall er 4 200 rein beregnet å kunne finne beite i de områder i Sverige som er nevnt i § 2, litr. c—g.

Av disse 36 500 rein kan 16 000 komme inn i de områder som er nevnt i § 1 og § 2, litr. a i tiden fra og med 1. mai til og med 14. juni. De øvrige 20 500 rein må ikke komme inn før 15. juni. Alle rein må være ført bort fra norsk område innen utgangen av september, herfra dog unntatt rein som omfattes av særbestemmelsen i § 5 under C.

§ 5.

skal lyde:

De områder som er nevnt i § 1 og § 2 litr. a og b inndeles i reinbeitedistrikter med grenser som oppgitt nedenfor. I hvert distrikt må det ikke komme inn flere rein enn oppgitt i denne paragraf.

A. For vårtiden som, hvor ikke annet angis, regnes fra og med 1. mai til og med 14. juni (vårdistrikter).

Helligskogen.

Grenser: En rett linje fra riksrøys nr. 302 til Mandalselvas øverste kil-desjö, derfra nevnte elv til det sted, hvor den skjæres av grensen for det sammenhengende vegetasjonsfrie område (impedimentområdet) omkring Mandalen, nevnte grense på vestsidan av Mandalen inntil Kjerringdalselva, sistnevnte elv og Mandalselva inntil utløpet i Kåfjorden, videre denne fjord og Lyngenfjorden til Skibotnelvas munning, denne elv og Galggojavre til dette vanns søndre ende, derfra en linje rett mot syd til riksgrensen og riksgrensen til riksrøys nr. 302.

Høyeste reinantall: 1 700.

Rieppe.

Grenser: Fra riksrøys nr 293 på Gapovarre i en rett linje til det ne-

av de två sjöar från vilka Paraselva kommer, vidare denna älv och Storfjordelva (Lyngselva, Signalelva) till Storfjorden, denna fjord i nordöstlig riktning till den punkt vid stranden, där rågången mellan gårdarna nr 46 Falsnes och nr 47 Bentsjord stöter till fjorden, därifrån räta linjer över högsta topparna på Falsnesfjellet, Nuorttavuovddevarre (Nuorttavuovde) och Vesegasvarre till sydvästra ändan av Lavkkajavrre (Loakkajavrre), därifrån längs Lavkkajokka (Loakkajokka) till Skibotnelva, denna älv och Galggojavrre till denna sjös södra ände, därifrån en linje rakt i söder till riksgränsen samt riksgränsen till riksröset nr 293.

Högsta renantal: 1 500.

Lyngsdalen.

Gränser: Storfjorden från mynningen av Storfjordelva till Lyngenfjorden, denna fjord till landsvägen över Lyngseidet, denna väg till Kjoselvas krök, Kjoselva, Kjosjen, Ulfsfjorden, Sörfjorden till en punkt på stranden under Skarvknausen en kilometer söder om gården Holmebugt, därifrån en rät linje till Balgesvarres högsta topp, vidare gränsen mellan Sörfjords och Lyngens härader till Biellogaisses högsta topp, därifrån räta linjer till Davgelækkes topp och övre ändan av rågången mellan gårdarna Sommersæt och Mælen, nämnda rågång ned till Storfjordelva och denna älv till Storfjorden.

Högsta renantal: 700.

Rendalen.

Gränser: Lyngenfjorden norrut från landsvägen över Lyngseidet, Ulfsfjorden, Kjosjen, Kjoselva till dess krök vid ovanstående landsväg och denna väg till Lyngenfjorden.

Högsta renantal: 450.

Tamok-Rosta.

Gränser: En rät linje från riksröset nr 293 på Gapovarre till den nedersta av de två sjöar från vilka Paraselva kommer, denna älv till dess

derste av de to vann hvorfra Paraselva kommer, vidare denne elv och Storfjordelva (Lyngselva, Signalelva) till Storfjorden, vidare denne fjord i nordöstlig retning till eiendomsgrensen mellom grnr. 46 Falsnes og grnr. 47 Bentsjord, derfra rette linjer over de høyeste topper på Falsnesfjellet, Nuorttavuovddevarre (Nuorttavuovde) og Vesegasvarre til Lavkkajavrres (Loakkajavrres) sydvestre ende, derfra langs Lavkkajokka (Loakkajokka) til Skibotnelva, denne elv i sydöstlig retning, Galggojavrre til dette vanns søndre ende, derfra en rett linje mot syd til riksgrensen og riksgrensen til riksröys nr. 293.

Høyeste reinantall: 1 500.

Lyngsdalen.

Grenser: Storfjorden fra mynningen av Storfjordelva til Lyngenfjorden, denne fjord til landveien over Lyngseidet, denne vei til Kjoselvas krok, Kjoselva, Kjosjen, Ulfsfjorden, Sörfjorden til et punkt på stranda under Skarvknausen en kilometer sønnenfor gården Holmebugt, derfra en rett linje til Balgesvarres høyeste topp, videre grensen mellom Sörfjord og Lyngen herreder til Biellogaisses høyeste topp, derfra rette linjer til Davgelækkes topp og övre ende av eiendomsgrensen mellom gårdene Sommersæt og Mælen, denne grense ned til Storfjordelva og denne elv til Storfjorden.

Høyeste reinantall: 700.

Rendalen.

Grenser: Lyngenfjorden nordover fra landveien over Lyngseidet, Ulfsfjorden, Kjosjen, Kjoselva til dens krok ved ovennevnte landvei og denne vei til Lyngenfjorden.

Høyeste reinantall: 450.

Tamok-Rosta.

Grenser: En rett linje fra riksröys nr. 293 på Gapovarre til den nederste av de to sjöer fra hvilke Paraselva kommer, denne elv til dens sammen-

sammanflöde med Storfjordelva, denna älv till Balsfjordelvas mynning, sistnämnda älv och dess källbäck till Övergård på Balsfjordeidet, därifrån en rät linje till Nordkjoselvas krök mellan Övergård och Elvekroknes, nämnda älv till Tamokvatnet och denna sjö till dess södra ända, därifrån en linje rakt i söder till Tamokelva, denna älv till Rostaelva, denna älv genom Lille Rostavatn till det i 12 § b) omförmälda gårdet i Rostadalen, nämnda gårde till dess södra ända, därifrån räta linjer till högsta toppen (den trigonometriska punkten) på mellersta Likkavarre, vattendelaren i Aslakčacca och Rostaelvas utflöde ur Store Rostavatn, denna sjö till riksgränsen och denna gräns till riksröset nr 293.

Högsta renantal: 650.

Dödesfjellet.

Gränser: Store Rostavatn från riksgränsen till Rostaelvas utflöde, därifrån räta linjer till vattendelaren i Aslakčacca, högsta toppen (den trigonometriska punkten) på mellersta Likkavarre och södra ändan av det i 12 § b) omförmälda gårdet i Rostadalen, detta gårde till Rostaelva, denna älv genom Lille Rostavatn till älvens sammanflöde med Divielva, denna älv till Skakterelvas mynning, denna älv och Cuolmajavrre till sjöns sydöstra ända, därifrån en rät linje till riksröset nr 285 samt riksgränsen till Store Rostavatn.

Högsta renantal: 1 250.

Sarivoma.

Gränser: Sarivuomejokka från riksgränsen till Doarrojokkas (Multojokkas) mynning, sistnämnda älv till sträckningen för det i 12 § c) omförmälda gårde som svenska staten äger uppföra från Gaiccaluokta till Skakterklyftan, nämnda gärdes sträckning till Gaiccaluokta, denna vik, Altevatnet, Astojokka och Leinavatnet till riksgränsen samt denna gräns till Sarivuomejokka.

Högsta renantal: 2 000.

löp med Storfjordelva, denne elv till Balsfjordelvas munning, sistnevnte elv og dens tillöp til Övergård på Balsfjordeidet, derfra en rett linje til Nordkjoselvas krok mellom Övergård og Elvekroknes, nevnte elv til Tamokvatn og dette vann til dets søndre ende, derfra en linje rett i sør til Tamokelva, denne elv til Rostaelva, denne elv gjennom Lille Rostavatn til det i § 12 b) omtalte gjerde i Rostadalen, nevnte gjerde til dets søndre ende, derfra rette linjer til høyeste toppen (det trigonometriske punkt) på mellomste Likkavarre, vannskillet i Aslakčacca og Rostaelvas utløp fra Store Rostavatn, dette vann til riksgrensen og denne grense til riksrøys nr. 293.

Høyeste reinantal: 650.

Dödesfjellet.

Grenser: Store Rostavatn fra riksgrensen til Rostaelvas utløp, derfra rette linjer til vannskillet i Aslakčacca, høyeste topp (det trigonometriske punkt) på midtre Likkavarre og søndre ende av det i § 12 b) omhandlede gjerde i Rostadalen, dette gjerde til Rostaelva, denne elv gjennom Lille Rostavatn til elvas sammenløp med Divielva, denne elv til Skakterelvas mynning, denne elv og Cuolmajavrre til vannets sydøstre ende, derfra en rett linje til riksrøys nr. 285 og riksgrensen til Store Rostavatn.

Høyeste reinantal: 1 250.

Sarivoma.

Grenser: Sarivuomejokka fra riksgrensen til Doarrojokkas (Multojokkas) munning, denne elv til linjen for det i § 12 c) omhandlede gjerde, som den svenske stat har adgang til å oppføre fra Gaiccaluokta til Skakterkløften, denne gjerdelinje til Gaiccaluokta, denne bukt, Altevatn, Astojokka og Leinavatn til riksgrensen samt riksgrensen til Sarivuomejokka.

Høyeste reinantal: 2 000.

Anavasdalen.

Vårtiden räknas i fråga om detta distrikt till och med den 23 juni.

Gränser: En rät linje från riksröset nr 285 till Cuolmajavrres sydöstra ända, denna sjö och Skakterelva till dess utlopp i Divielva, denna älv till Kuelvas mynning, denna älv till Langfjelltindens topp, därifrån räta linjer till Coardajavrres södra ända, Gævletgaisse (Maddanipas) högsta topp, den lilla sjö omkring tre kilometer väster om Anasjöarna, från vilken en bäck mot nordost nedrinner i Maddajokka, och Gaibajavrres (Gaibbejavrres) norra ända, vidare denna sjö, Gaibajokka (Gaibbejokka) och Vuomajavrre (Vuobmasjavrre) till dess östra ända, därifrån en rät linje till Doarrojokkas (Multojokkas) översta källsjö, vidare Doarrojokka till dess sammanflöde med Sarivuomejokka, denna älv till riksgränsen samt riksgränsen till riksröset nr 285.

Högsta renantal: 3 000.

Dessutom må de renar, som anmäls till sommardistriktet Dividalen men icke till vårdistriktet Anavasdalen, införas i sistnämnda distrikt från och med den 15 juni.

Alappen.

Vårtiden räknas i fråga om detta distrikt till och med den 23 juni.

Gränser: Divielva från Kuelvas mynning till dess sammanflöde med Rostaelva, vidare Måselva till Kirkeselvas mynning, denna älv och dess tillflöde från passet mellan Gævletgaisse (Maddanipa) och Kirkestinden fram till samma tillflödes källa, därifrån räta linjer till Gævletgaisse högsta topp, Coardajavrres södra ända och Langfjelltindens topp samt vidare Kuelva till dess utlopp i Divielva.

Högsta renantal: 450.

Kistefjellet.

Vårtiden räknas i fråga om detta distrikt till och med den 23 juni.

Anavasdalen.

Vårtiden regnes for dette distrikts vedkommende til og med 23. juni.

Grænser: En rett linje fra riksröys nr. 285 til Cuolmajavrres sydöstre ende, dette vann og Skakterelva til dens utløp i Divielva, denne elv til Kuelvas munning, denne elv til Langfjelltindens topp, derfra rette linjer til Coardajavrres søndre ende, Gævletgaisse (Maddanipas) høyeste topp, det lille vann omkring tre kilometer vestenfor Anavatna, hvorfra en bekk rinder mot nordost ned til Maddajokka, og Gaibajavrres (Gaibbejavrres) nordre ende, videre dette vann, Gaibajokka (Gaibbejokka) og Vuomajavrre (Vuobmasjavrre) til dets östre ende, derfra en rett linje til Doarrojokkas (Multojokkas) överste kildesjö, videre Doarrojokka til dens sammenløp med Sarivuomejokka, denne elv til riksgrensen og riksgrensen til riksröys nr. 285.

Høyeste reinantal: 3 000.

Dessuten kan de rein, som er anmeldt til sommerdistriktet Dividalen, men ikke til vårdistriktet Anavasdalen, komme inn i sistnevnte distrikt fra og med 15. juni.

Alappen.

Vårtiden regnes for dette distrikts vedkommende til og med 23. juni.

Grænser: Divielva fra Kuelvas munning til dens sammenløp med Rostaelva, videre Måselva til Kirkeselvas munning, denne elv og dens tillöp til utspringet i skaret mellom Gævletgaisse (Maddanipa) og Kirkestinden, derfra rette linjer til Gævletgaisse høyeste topp, Coardajavrres søndre ende og Langfjelltindens topp samt videre Kuelva til dens utløp i Divielva.

Høyeste reinantal: 450.

Kistefjellet.

Vårtiden regnes for dette distrikts vedkommende til og med 23. juni.

Gränser: Doarrojokka (Multojokka) från den punkt, där denna älv skäres av det i 12 § c) omförmälda gårdet, fram till dess översta källsjö, därifrån en rät linje till Vuomajavrres östra ända, denna sjö, Gaibajokka och Gaibajavrre till dess norra ända, därifrån räta linjer till den lilla sjö omkring tre kilometer väster om Anasjöarna, från vilken en bäck mot nordost nedrinner i Maddajokka, till Gävletgaisse (Maddanipas) högsta topp och till källan för Kirkeselvas tillflöde från passet mellan nämnda fjälltopp och Kirkestinden, därifrån räta linjer till Jiednjaskuppejavvre, Njirpičokkas topp och Fonneltas källa, denna älv till dess utflöde i Påvemoelva, denna älv till Malmelvas mynning, denna älv till dess källa, därifrån räta linjer till Bangklettens (Duolljegaisses) högsta topp (Bangsbotten), samma fjälls sydligaste topp och skärningspunkten mellan Skindskarelva och skogsgränsen, vidare nämnda älv och Straumslitverelva till dess utlopp i Barduelva, denna älv, Altevatnet och Gaiccaluokta samt sträckningen för ovannämnda gårde fram till Doarrojokka.

Högsta renantal: 1 000.

Dessutom må de renar, som anmäls till sommardistriktet Altevatn men icke till vårdistriktet Kistefjellet, införas i sistnämnda distrikt från och med den 15 juni.

Istinderne.

Vårtiden räknas i fråga om detta distrikt till och med den 23 juni.

Gränser: Kirkeselvas tillflöde från passet mellan Gävletgaisse (Maddanipa) och Kirkestinden fram till Kirkeselva, denna älv till dess utflöde i Måselva, denna älv till Barduelvas mynning, denna älv till Straumslitverelvas mynning, denna älv till Skindskarelvas mynning, denna älv till skogsgränsen, därifrån räta linjer till Bangklettens (Duolljegaisses) sydligaste topp, samma fjälls högsta topp (Bangsbotten) och Malmelvas

Grenser: Doarrojokka (Multojokka) fra det punkt hvor denne elv skjæres av det i § 12 c omhandlede gjerde fram til dens øverste kildesjø, derfra en rett linje til Vuomajavrres østre ende, dette vann, Gaibajokka og Gaibajavrre til dettes nordre ende, derfra rette linjer til det lille vann omkring tre kilometer vestenfor Anavatna, hvorfra en bekk rinder mot nordost ned til Maddajokka, til Gävletgaisse (Maddanipas) høyeste topp og til utspringet av Kirkeselvas tilløp i skaret mellom nevnte fjelltopp og Kirkestinden, derfra rette linjer til Jiednjaskuppejavvre, Njirpičokkas topp og Fonneltas utspring, denne elv til dens utløp i Påvemoelva, denne elv til Malmelvas munning, denne elv til dens utspring, derfra rette linjer til Bangklettens (Duolljegaisses) høyeste topp (Bangsbotten), dette fjells sydligste topp og skjæringspunktet mellom Skindskarelva og skoggrensen, videre nevnte elv og Straumslitverelva til dens utløp i Barduelva, denne elv, Altevatn og Gaiccaluokta samt linjen for ovennevnte gjerde fram til Doarrojokka.

Høyeste reinantal: 1 000.

Dessuten kan de rein, som er anmeldt til sommerdistriktet Altevatn, men ikke til vårdistriktet Kistefjellet komme inn i sistnevnte distrikt fra og med 15. juni.

Istinderne.

Vårtiden regnes for dette distrikts vedkommende til og med 23. juni.

Grenser: Kirkeselvas tilløp fra skaret mellom Gävletgaisse (Maddanipa) og Kirkestinden inntill Kirkeselva, denne elv til dens utløp i Måselva, denne elv til Barduelvas munning, denne elv til Straumslitverelvas munning, denne elv til Skindskarelvas munning, denne elv til skoggrensen, derfra rette linjer til Bangklettens (Duolljegaisses) sydligste topp, samme fjells høyeste topp (Bangsbotten) og Malmelvas ut-

källa, denna älv till dess utflöde i Påvemoelva, denna älv till Fonneltas mynning, denna älv till dess källa, därifrån räta linjer till Njirpičokkas topp, Jiednjaskuppejavrrer och källan för Kirkeselvas tillflöde från passet mellan Gævletgaisse och Kirkestinden.

Högsta renantal: 800.

Jevnavatnet.

Gränser: Leinavatnet från riksgränsen till Astojokka, denna älv och Altevratnet till mynningen av den bäck, som flyter genom dalen mellan Salvasskarfjellet och Kofjellet, nämnda bäck till skogsgränsen, sagda gräns till riksröset nr 275 och riksgränsen till Leinavatnet.

Högsta renantal: 1 500.

Stormyrbotn.

Gränser: Riksgränsen från riksröset nr 268 till fjällbranterna på Stordalens västra sida, dessa branter till Röddalselva omkring en kilometer ovanför dess mynning, denna älv till dess utflöde i Stordalselva, denna älv till dess sammanflöde med Budalselva, vidare Salangselva till gården Nordre Lund, därifrån en rät linje till Trosens sydöstligaste topp (höjdpunkten 837 på kartbladet Salangen), vidare Bakdalsbekken till dess utflöde i Spanselva, denna älv till Middagselvas (Jalgisaiddebekkens) mynning, denna älv till vattendelaren på Fjordbotneidet, vidare den bäck som nedrinner i Gratangsbotn, denna senare till Storelvas mynning, denna älv och Mellemvaselva till Storvatnet (Övrevatn), denna sjö till dess sydöstra bukt, därifrån en rät linje till en punkt på gränsen mellan Nordlands och Troms fylken belägen två kilometer väster om Ročmes topp samt nämnda fylkesgräns till riksröset nr 268.

Högsta renantal: 500.

Harjangen.

Gränser: Gränsen mellan Nordlands och Troms fylken från riks-

spring, denne elv till dens utlöp i Påvemoelva, denne elv till Fonneltas mynning, denne elv till dens utspring, derfra rette linjer til Njirpičokkas topp, Jiednjaskuppejavrrer og utspringet av Kirkeselvas tillöp i skaret mellom Gævletgaisse og Kirkestinden.

Høyeste reinantall: 800.

Jevnavatnet.

Grenser: Leinavatn fra riksgrensen til Astojokka, denne elv og Altevratn til munningen av den bekk som rinder gjennom dalen mellom Salvasskarfjellet og Kofjellet, denne bekk til skogsgrensen, denne skogsgrense til riksrøys nr. 275 og riksgrensen til Leinavatn.

Høyeste reinantall: 1 500.

Stormyrbotn.

Grenser: Riksgrensen fra riksrøys nr. 268 til stupene på vestsiden av Stordalen, disse stup til Röddalselva ca. en kilometer ovenfor dens mynning, denne elv til dens utlöp i Stordalselva, denne elv til dens sammenløp med Budalselva, videre Salangselva til gården Nordre Lund, derfra en rett linje til Trosens sydöstligste topp (høydepunkt 837 på kartbladet Salangen), videre Bakdalsbekken til dens mynning i Spanselva, denne elv til Middagselvas (Jalgisaiddebekkens) mynning, denne elv til vannskillet på Fjordbotneidet, videre bekken ned til Gratangsbotn, denne fjordbotn til Storelvas mynning, denne elv og Mellemvaselva til Storvatn (Övrevatn), dette vann til dets sydøstre bukt, derfra en rett linje til et punkt i grensen mellom Nordland og Troms fylker, beliggende to kilometer vest for Ročmes topp, og nevnte fylkesgrense til riksrøys nr. 268.

Høyeste reinantall: 500.

Harjangen.

Grenser: Grensen mellom Nordland og Troms fylker fra riksrøys nr.

röset nr 268 till en punkt belägen en kilometer öster om Græsvatnets östra strand, därifrån en rät linje till Bukkefjellets högsta topp (1 146), en linje rakt i söder tvärs över Bukkedalen till fjällstupet på dalens södra sida, fjällstupet väster- och söderut förbi Storebalaks topp (763) till Lillebalaks topp (572), därifrån en rät linje över sydvästra ändan av Nedre Jernvatn till Haugfjellets stup, därifrån detta fjällstup mot väster samt Stora Haugfjellets och Raubergets stup mot väster och söder och vidare Trangdalsfjellets västra, södra och östra stup fram till den strax i nordväst om Norddalsbron belägna sjön (433), därifrån en rät linje till norra ändan av den mellan Björnefjells station och Björnefjellet belägna sjön (464), denna sjö till dess sydöstra ända, vidare en rät linje till den punkt på riksgränsen, där denna skäres av den bäck som från väster infaller i Vassijaure, samt riksgränsen till riksröset nr 268.

Högsta renantal: 500.

B. För sommartiden, vilken, där ej annat särskilt stadgas, räknas från och med den 15 juni till och med den 30 september (sommardistrikt).

Nordnesset.

Gränser: Samma gränser som för vårdistriktet Helligskogen.

Högsta renantal: 2 600.

Falsnesfjellet.

Gränser: En linje rakt mot norr från riksgränsen till Galggojavrres södra ända, denna sjö och Skibotnelva till dess utflöde i Lyngenfjorden, denna fjord och Storfjorden till mynningen av Storfjordelva, (Lyngselva, Signalelva), denna älv och Paraselva till den nedersta av de två sjöar, från vilka sistnämnda älv kommer, därifrån en rät linje till riksröset nr 293 på Gapovarre samt riksgränsen till en punkt rakt söder om Galggojavrres södra ända.

Högsta renantal: 2 500.

268 til et punkt beliggende en kilometer østenfor Græsvatnets østre strand, derfra en rett linje til Bukkefjellets høyeste topp (1 146), en linje rett mot syd tvers over Bukkedalen til fjellstupet på dalens søndre side, fjellstupet vest- og sydover forbi Storebalaks topp (763) til Lillebalaks topp (572), derfra en rett linje over Nedre Jernvatns sydvestre ende til Haugfjellets stup, derfra dette fjellstup mot vest og Store Haugfjellets og Raubergets stup mot vest og syd og videre Trangdalsfjellets vestre, søndre og østre stup fram til vannet (433) straks nordvest for Nordalsbroen, derfra en rett linje til nordre ende av vannet (464) mellom Bjørnefjell stasjon og Bjørnefjellet, dette vann til dets sydøstre ende, videre en rett linje til det punkt på riksgrensen, hvor denne skjæres av den bekk, som fra vest rinder ut i Vassijaure, samt riksgrensen til riksrøys nr. 268.

Høyeste reinantall: 500.

B. For sommertiden som, hvor ikke annet er anført, regnes fra og med 15. juni til og med 30. september (sommerdistrikter).

Nordnesset.

Grenser: Samme grenser som for vårdistriktet Helligskogen.

Høyeste reinantall: 2 600.

Falsnesfjellet.

Grenser: En rett linje mot nord fra riksgrensen til Galggojavrres søndre ende, dette vann og Skibotnelva til dens munning i Lyngenfjord, denne fjord og Storfjorden til munningen av Storfjordelva (Lyngselva, Signalelva), denne elv og Paraselva til det nederste av de to vann hvorfra Paraselva kommer, derfra en rett linje til riksrøys nr. 293 på Gapovarre og riksgrensen til ovennevnte punkt rett syd for Galggojavrres søndre ende.

Høyeste reinantall: 2 500.

Lyngsdalen.

Gränser: Samma gränser som för vårdistriktet Lyngsdalen.
Högsta renantal: 1 300.

Rendalen.

Gränser: Samma gränser som för vårdistriktet Rendalen.
Högsta renantal: 800.

Tamok-Rosta.

Gränser: Samma gränser som för vårdistriktet Tamok-Rosta.

Distriktet skall tillsammans med trakten Peldsa utgöra ett gemensamt betesområde. Betet har beräknats förslå, i distriktet till 3 600 renar och i Peldsa till 400 renar, i följd varav sammanlagda *högsta renantalet* för det gemensamma området utgör 4 000.

Marknes.

Gränser: Tamokvatnet, Nordkjoselva till dess utflöde i Nordkjosen, Nordkjosen och Balsfjorden till Höleelvas mynning, vidare denna älv och Storvatnet till sjöns södra ända och därifrån en rät linje till Lillevatnets norra ända, denna sjö och bäcken, som därifrån rinner till Svensborgelva, denna älv, Fjellfröskvatnet till dess östligaste bukt en kilometer söder om gården Österli, lägsta sträckningen i Österliskaret till Skarbekkens utflöde i Tamokelva, denna älv till en punkt rakt söder om Tamokvatnets södra ända och därifrån en rät linje till Tamokvatnets södra ända.

Högsta renantal: 900.

Dödesfjellet.

Gränser: Samma gränser som för vårdistriktet Dödesfjellet.

Distriktet skall tillsammans med trakten Norra Salmijärvi utgöra ett gemensamt betesområde. Betet har beräknats förslå, i distriktet till 3 700 renar och i Norra Salmijärvi till 300 renar, i följd varav sammanlagda *högsta renantalet* för det gemensamma området utgör 4 000.

Lyngsdalen.

Grenser: Samme grenser som for vårdistriktet Lyngsdalen.
Høyeste reinantall: 1 300.

Rendalen.

Grenser: Samme grenser som for vårdistriktet Rendalen.
Høyeste reinantall: 800.

Tamok-Rosta.

Grenser: Samme grenser som for vårdistriktet Tamok-Rosta.

Distriktet utgjör i forbindelse med trakten Peldsa et felles beiteområde. Reinbeitedistriktet er beregnet å kunne yte beite til 3 600 rein og den svenske trakt Peldsa til 400 rein, hvorfor det samlede *høyeste reinantall* for det felles område er 4 000.

Marknes.

Grenser: Tamokvatn, Nordkjoselva til dens utløp i Nordkjosen, Nordkjosen og Balsfjorden inntil Höleelvas munning, videre denne elv og Storvatn til dettes søndre ende og derfra en rett linje til Lillevatns nordre ende, dette vann og bekken, som derfra rinder ut i Svensborgelva, denne elv, Fjellfröskvatn til dets östligste bukt en kilometer söndenfor gården Österli, laveste senkning i Österliskaret til Skarbekkens utløp i Tamokelva, denne elv til et punkt rett i syd for Tamokvatns söndre ende og derfra en rett linje til Tamokvatns söndre ende.

Høyeste reinantall: 900.

Dödesfjellet.

Grenser: Samme grenser som for vårdistriktet Dödesfjellet.

Distriktet utgjör i forbindelse med trakten Norra Salmijärvi et felles beiteområde. Reinbeitedistriktet er beregnet å kunne yte beite till 3 700 rein og den svenske trakt Norra Salmijärvi till 300 rein, hvorfor det samlede *høyeste reinantall* for det felles område er 4 000.

Dividalen.

Sommartiden räknas i fråga om detta distrikt från och med den 24 juni.

Gränser: En rät linje från riksröse nr 285 till Čuolmajavrres sydöstra ända, denna sjö och Skakterelva till dess utlopp i Divielva, denna älv till dess sammanflöde med Rostaelva, vidare Måselva till Kirkeselvas mynning, denna älv och dess tillflöde från passet mellan Gævletgaisse (Maddanipa) och Kirkestinden fram till samma tillflödes källa, därifrån räta linjer till Gævletgaisse högst topp, den lilla sjö omkring tre kilometer väster om Anasjöarna, från vilken en bäck mot nordost nedrinner i Maddajokka, och Gaibajavrres norra ända, vidare denna sjö, Gaibajokka och Vuomajavrre till dess östra ända, därifrån en rät linje till Doarrojokkas (Multojokkas) översta källsjö, vidare Doarrojokka till dess sammanflöde med Sarivuomejokka, denna älv till riksgränsen samt riksgränsen till riksröset nr 285.

Distriktet skall tillsammans med trakten Södra Salmijärvi utgöra ett gemensamt betesområde. Betet har beräknats förslå, i distriktet till 5 200 renar och i Södra Salmijärvi till 300 renar, i följd varav sammanlagda *högsta renantalet* för det gemensamma området utgör 5 500.

Altevatn.

Sommartiden räknas i fråga om detta distrikt från och med den 24 juni.

Gränser: Doarrojokka (Multojokka) från den punkt, där denna älv skäres av det i 12 § c) omförmälda gårde, fram till dess översta källsjö, därifrån en rät linje till Vuomajavrres östra ända, denna sjö, Gaibajokka och Gaibajavrre till dess norra ända, därifrån räta linjer till den lilla sjö omkring tre kilometer väster om Anasjöarna, från vilken en bäck mot nordost nedrinner i Maddajokka, till Gævletgaisse (Maddanipas) högsta topp och till källan för Kir-

Dividalen.

Sommertiden regnes for dette distrikts vedkommende fra og med 24. juni.

Grenser: En rett linje fra riksröise nr. 285 til Čuolmajavrres sydöstre ende, dette vann og Skakterelva til dens utløp i Divielva, denne elv til dens sammenløp med Rostaelva, videre Måselva til Kirkeselvas munning, denne elv og dens tilløp til utspringet i skaret mellom Gævletgaisse (Maddanipa) og Kirkestinden, derfra rette linjer til Gævletgaisse høyeste topp, det lille vann omkring tre kilometer vestenfor Anavatna, hvorfra en bekk rinder mot nordost ned til Maddajokka, og Gaibajavrres nordre ende, videre dette vann, Gaibajokka og Vuomajavrre til dets østre ende, derfra en rett linje til Doarrojokkas (Multojokkas) øverste kildesjø, videre Doarrojokka til dens sammenløp med Sarivuomejokka, denne elv til riksgrensen og riksgrensen til riksröise nr. 285.

Distriktet utgjör i forbindelse med trakten Södra Salmijärvi et felles beiteområde. Reinbeitedistriktet er beregnet å kunne yte beite for 5 200 rein og den svenske trakt Södra Salmijärvi till 300 rein, hvorfor det samlede *høyeste reinantall* for det felles område er 5 500.

Altevatn.

Sommertiden regnes for dette distrikts vedkommende fra og med 24. juni.

Grenser: Doarrojokka (Multojokka) fra det punkt hvor denne elv skjæres av det i § 12 litr. c omhandlede gjerde, fram til dens øverste kildesjø, derfra en rett linje til Vuomajavrres østre ende, dette vann, Gaibajokka og Gaibajavrre til dettes nordre ende, derfra rette linjer til det lille vann omkring tre kilometer vestenfor Anavatna, hvorfra en bekk rinder mot nordost ned til Maddajokka, til Gævletgaisse (Maddanipas) høyeste topp og til utspringet

keselvas tillflöde från passet mellan nämnda fjälltopp och Kirkestinden, vidare detta tillflöde fram till Kirkeselva, denna älv fram till dess utflöde i Målselva, denna älv till Barduelvas mynning, denna älv, Altevatnet och Gaiccaluokta samt sträckningen för ovannämnda gårde fram till Doarrojokka.

Högsta renantal: 5 000.

Salvasskaret.

Gränser: Leinavatnet från riksgrensen till Astojokka, denna älv, Altevatnet och Barduelva till dess sammanflöde med Sördalselva, denna älv till riksröset nr 272 och riksgrensen till Leinavatnet.

Distriktet skall tillsammans med trakten Torneträsk utgöra ett gemensamt betesområde. Betet har beräknats förslå, i distriktet till 3 900 renar och i Torneträsk till 2 500 renar, i följd varav sammanlagda *högsta renantalet* för det gemensamma området utgör 6 400.

Stordalen.

Gränser: Sördalselva från riksröset nr 272 till Tverelvas mynning väster om gården Tønset, därifrån rätta linjer till högsta topparna av Melhuskletten och Snehætten samt till vattendelaren vid Doggejokkas källa, denna älv till dess sammanflöde med Budalselva, denna älv till dess sammanflöde med Stordalselva, vidare Salangselva till gården Nordre Lund, därifrån en rät linje till Trosens sydöstligaste topp (höjdpunkten 837 på kartbladet Salangen), vidare Bakdalsbekken till dess utflöde i Spansselva, denna älv till Middagselvas mynning, denna älv till vattendelaren på Fjordbotneidet, vidare den bäck som nedrinner i Gratangsbotn, denna senare till Storelvas mynning, denna älv och Mellemvaselva till Storvatnet (Övrevatn), denna sjö till dess sydöstra bukt, därifrån en rät linje till en punkt på gränsen mellan Nordlands och Troms fylken, belägen två kilometer väster om

av Kirkeselvas tillöp i skaret mellom nevnte fjelltopp og Kirkestinden, videre dette tillöp inntil Kirkeselva, denne elv til dens utløp i Målselva, denne elv til Barduelvas munning, denne elv, Altevatn og Gaiccaluokta samt linjen for ovennevnte gjerde fram til Doarrojokka.

Høyeste reinantall: 5 000.

Salvasskaret.

Grenser: Leinavatnet fra riksgrensen til Astojokka, denne elv, Altevatn og Barduelva til dens sammenløp med Sördalselva, denne elv til riksröys nr. 272 og riksgrensen til Leinavatnet.

Distriktet utgjör i forbindelse med trakten Torneträsk et felles beiteområde. Reinbeitedistriktet er beregnet å kunne yte beite til 3 900 rein og den svenske trakt Torneträsk til 2 500 rein, hvorfor det samlede *høyeste reinantall* for det felles område er 6 400.

Stordalen.

Grenser: Sördalselva fra riksröys nr. 272 til Tverelvas munning vestenfor gården Tønset, derfra rette linjer til de høyeste topper på Melhuskletten og Snehætten samt til vannskillet ved Doggejokkas utspring, denne elv til sammenløpet med Budalselva, denne elv til dens sammenløp med Stordalselva, videre Salangselva til gården Nordre Lund, derfra en rett linje til Trosens sydöstligste topp (höydepunkt 837 på kartbladet Salangen), videre Bakdalsbekken til dens munning i Spansselva, denne elv til Middagselvas munning, denne elv til vannskillet på Fjordbotneidet, videre bekken ned til Gratangsbotn, denne fjordbotn til Storelvas munning, denne elv og Mellemvaselva til Storvatn (Övrevatn), dette vann til dets sydöstre bukt, derfra en rett linje til et punkt i grensen mellom Nordland og Troms fylker, beliggende to kilometer vest for Ročnes topp, videre rette linjer til Örnfjellets

Røemes topp, vidare räta linjer till Örnfjelllets högsta topp (676), över Læigasvatnet till utloppet för den tjärn, som ligger omedelbart öster om nämnda sjö, och till en punkt på omförmälda fylkesgräns belägen en kilometer väster om Græsvatnets västra strand, vidare fylkesgränsen till en punkt, belägen en kilometer öster om Græsvatnets östra strand, därifrån en rät linje till Bukkefjelllets högsta topp (1 146), en linje rakt i söder tvärs över Bukkedalen till fjällstupet på dalens södra sida, fjällstupet väster- och söderut förbi Storebalaks topp (763) till Lillebalaks topp (572), därifrån en rät linje över sydvästra ändan av nedre Jernvatn till Haugfjellets stup, därifrån detta fjällstup mot väster samt Store Haugfjellets och Raubergets stup mot väster och söder och vidare Trangdalsfjellets västra, södra och östra stup fram till den strax i nordväst om Norddalsbron belägna sjön (433), därifrån en rät linje till norra ändan av den mellan Bjørnefjells station och Bjørnefjellet belägna sjön (464), denna sjö till dess sydöstra ända, vidare en rät linje till den punkt på riksgränsen, där denna skäres av den bäck som från väster infaller i Vassijaure, samt riksgränsen till riksröset nr 272.

Distriktet skall tillsammans med trakten Njuorajaure utgöra ett gemensamt betesområde. Betet har beräknats förslå, i distriktet till 2 800 renar och i Njuorajaure till 700 renar, i följd varav sammanlagda *högsta renantalet* för det gemensamma området utgör 3 500.

C. Särskild bestämmelse.

I nedannämnda område må lappar, som inflyttat till sommardistriktet Altevatn eller Dividalen uppehålla sig i oktober månad. Det högsta renantalet under detta uppehåll bestäms av fylkesmannen efter samråd med landshövdingen med hänsyn till att uppehållet icke skall avse vanlig betning i området.

Området är följande: Hela vårdi-

höyeste topp (676), över Læigasvatnet til utløpet av det tjern, som ligger umiddelbart østenfor nevnte vann, og til et punkt i ovennevnte fylkesgrense, beliggende en kilometer vestenfor Græsvatnets vestre strand, videre fylkesgrensen til et punkt, beliggende en kilometer østenfor Græsvatnets østre strand, derfra en rett linje til Bukkefjellets høyeste topp (1 146), en linje rett mot syd tvers over Bukkedalen til fjellstupet på dalens søndre side, fjellstupet vest- og sydover forbi Storebalaks topp (763) til Lillebalaks topp (572), derfra en rett linje over Nedre Jernvatnets sydvestre ende til Haugfjellets stup, derfra dette fjellstup mot vest og Store Haugfjellets og Raubergets stup mot vest og syd og videre Trangdalsfjellets vestre, søndre og østre stup fram til vannet (433) straks nordvest for Nordalsbroen, derfra en rett linje til nordre ende av vannet (464) mellom Bjørnefjell stasjon og Bjørnefjellet, dette vann til dets sydøstre ende, videre en rett linje til det punkt på riksgrensen, hvor denne skjæres av den bekk som fra vest rinder ut i Vassijaure, samt riksgrensen til riksrøys nr. 272.

Distriktet utgjør i forbindelse med trakten Njuorajaure et felles beiteområde. Reinbeitedistriktet er beregnet å kunne yte beite til 2 800 rein og den svenske trakt Njuorajaure til 700 rein, hvorfor det samlede *høyeste reinantall* for det felles område er 3 500.

C. Særbestemmelse.

I nedennevnte område kan lapper som har flyttet inn i sommerdistriktet Altevatn eller Dividalen oppholde seg i oktober måned. Det høyeste reinantall under dette opphold fastsettes av fylkesmannen etter samråd med landshövdingen og under hensyntagen til at oppholdet ikke skal omfatte vanlig beiting i området.

Området er følgende: Hele vårdi-

striktet Sarivoma och den del av distriktet Altevatn, som är belägen sydost om en rät linje från Sandvikodden till den plats, där det i 12 § c) omförmälda spärrningsgärdet skär Multojokka, samt den del av distriktet Dividalen, som ligger sydost om spärrningsgärdet från Multojokka till Anaelva, denna älv till Divielva, denna älv till Juluselvas mynning, sistnämnda älv och vattendraget sydost om Jerta till gränsen mellan distriktet Dividalen och Dödesfjellet.

6 §.

6 § skall lyda:

I de i 5 § nämnda renbetesdistrikten må under tiden från och med den 1 maj till och med den 30 september ej andra lappar än svenska äga rätt att låta renar beta i vidare mån än som kan erfordras under tillåten genomflyttning.

Vad i första stycket stadgas skall beträffande det i 5 § under C. angivna området gälla även under oktober.

9 §.

Bestämmelserna i 9 § om flyttningvägar upphävas i vad angår följande renbetesdistrikt:

A. *Vårdistrikt*: Lakselvdalen, Andersdalen, Tromsdalen, Hjerttinden, Liveltskaret, Snörken och Gratangen;

B. *Sommardistrikt*: Lakselvdalen, Stormheimen, Andersdalen, Tromsdalen, Hjerttinden, Liveltskaret och Snörken.

Vad i 9 § stadgas i fråga om flyttningvägar i vårdistriktet Horsnesfjellet och sommardistriktet Tamok skall i stället gälla vårdistriktet Rieppe respektive sommardistriktet Tamok-Rosta.

10 §.

Bestämmelserna under c), d), e) och f) i 10 § upphävas.

11 §.

11 § skall lyda:

Kostnaderna för anbringande av det i 10 § a) nämnda gärdet och för

striktet Sarivoma och den del av Altevatn som ligger sydöst för en rätt linje fra Sandvikodden i Altevatn til der det i § 12 c nevnte gjerde skjærer Multojokka. Av Dividalen det område som ligger sydöst for sperregjerde fra Multojokka til Anaelva, videre denne elv til Divielva, denne elv sydover til Juluselvas munning, sistnevnte elv, vassdraget sydöst for Jerta til grensen mellom distriktene Dödesfjellet og Dividalen.

§ 6.

skal lyde:

I de i § 5 nevnte reinbeitedistrikter har ikke andre lapper enn svenske adgang til å la rein beite i tiden fra og med 1. mai til og med 30. september, uten for så vidt det er nødvendig under tillatt gjennomflytting.

Denne bestemmelse gjelder også for oktober måned for det under § 5 C angitte område.

§ 9.

Bestemmelsene om flytteveier oppheves for så vidt angår følgende distrikter:

A. *Vårdistrikter*: Lakselvdalen, Andersdalen, Tromsdalen, Hjerttinden, Liveltskaret, Snörken og Gratangen;

B. *Sommerdistrikter*: Lakselvdalen, Stormheimen, Andersdalen, Tromsdalen, Hjerttinden, Liveltskaret og Snörken.

Det som i denne paragraf er bestemt om flyttevei til vårdistriktet Horsnesfjellet og sommerdistriktet Tamok skal gjelde tilsvarende for henholdsvis vårdistriktet Rieppe og sommerdistriktet Tamok-Rosta.

§ 10.

Bestemmelsene under c, d, e og f oppheves.

§ 11.

skal lyde:

Omkostninger ved det i § 10 under a nevnte gjerde og dettes vedlikehold

dess vidmakthållande skola ersättas av svenska staten. Norska staten vidkännes däremot själv kostnaderna för de åtgärder, som avses i 10 § b), samt för dessa åtgärders vidmakthållande. Kostnaderna för uppförande och vidmakthållande av bron över Dittielva gäldas till hälften av vardera riket.

13 §.

Bestämmelserna under d) och e) i 13 § upphävas.

14 §.

Till 14 § skall fogas ett nytt stycke av följande lydelse:

Under samma förutsättningar som i första stycket angivas förbinder sig svenska staten att uppföra ett spärrningsgärde mellan Sörlenangen och Jægervatnet i Lyngens härad.

22 §.

22 § skall lyda:

I Nordlands fylke må svenska lappar ej inflytta med renar till andra än de områden som beskrivas i denna §. Dessa områden skola vart för sig bilda särskilda renbetesdistrikt. I distrikten må icke inkomma flera svenska renar än som för varje distrikt här upptagas.

Vad i 8 § stadgas skall äga motsvarande tillämpning beträffande ifrågavarande distrikt.

Distrikten äro följande:

Balvatn.

Gränser: Laamitjern (strax norr om riksröset nr 238), bäcken till Eidevatn, denna sjö, bäcken till Laamivatn, denna sjö, Laamielva, Langvatnet, Sjönstaelva, Övrevatn, Gjengamströmmen, Nedrevatn, Finneidströmmen, Fauskeviken, Skjerstadsfjorden, Saltdalsfjorden, Saltelva, Junkerdalselva, Graddiselve till Njallavareelvas mynning, sistnämnda älv till riksgränsen samt denna gräns till Laamitjern.

Högsta renantal: 4 450.

betales av den svenske stat. Den norske stat betaler omkostningene ved de i § 10 under litr. b nevnte foranstaltninger og disses vedlikehold. Omkostningene ved oppførelsen av og vedlikeholdet av broen over Dittielva betales med en halvdel av hvert av de to riker.

§ 13.

Bestemmelsene under litr. d og e oppheves.

§ 14.

I § 14 skal tilføyes et nytt ledd med følgende ordlyd:

Under forutsetning som angitt i 1. ledd av denne paragraf påtar den svenske stat seg å oppføre sperregjerde for rein mellom Sörlenangen og Jægervatnet i Lyngen herred.

§ 22.

skal lyde:

I Nordland fylke må svenske lapper ikke flytte inn med rein i andre områder enn de som beskrives i denne paragraf. Hvert av disse skal utgjøre et reinbeitedistrikt. I reinbeitedistriktene må ikke komme inn flere svenske rein enn i denne paragraf anføres.

Det som er bestemt i konvensjonens § 8 får tilsvarende anvendelse for så vidt angår de her nevnte reinbeitedistrikter i Nordland fylke.

Reinbeitedistriktene er følgende:

Balvatn.

Grenser: Laamitjern (straks nordfor riksröys nr. 238), bekken til Eidevatn, dette vann, bekken til Laamivatn, dette vann, Laamielva, Langvatnet, Sjönstaelva, Övrevatn, Gjengamströmmen, Nedrevatn, Finneidströmmen, Fauskeviken, Skjerstadsfjorden, Saltdalsfjorden, Saltelva, Junkerdalselva, Graddiselve til Njallavarreelvas munning, denne elv til riksgrensen og riksgrensen til Laamitjern.

Høyeste reinantal: 4 450.

Lönsdalen.

Gränser: Dyppenåga från riksgränsen till sammanflödet med Lönselva, denna älv söderut till dess utlopp från en tjern öster om järnvägen omkring 100 meter norr om Stödi järnvägsstation, därifrån utmed järnvägens östra sida till den plats, där bäcken från Svangstjernet rinner ut i Ranelva (Gubbeltåa), denna älv till dess sammanflöde med Stokka, sistnämnda älv till riksgränsen vid höjdpunkten 832 samt riksgränsen till Dyppenåga.

Högsta renantal: 2 000.

Nasa.

Gränser: Stokka från riksgränsen vid höjdpunkten 832 till sammanflödet med Ranelva (Gubbeltåa), denna älv till sammanflödet med Randalselva, denna älv till riksgränsen och sagda gräns till Stokka.

Distriktet skall tillsammans med en trakt i Arjeplogs socken i Sverige utgöra ett gemensamt betesområde. Nämnda trakt har följande gränser: Laisälvens tillflöde från trakten av riksgränsen strax norr om Nasafjäll, Laisälven till mynningen av den bäck, som från sjöarna väster om Skertasåive rinner in i nämnda älv, denna bäck till utloppet av den nordligaste av dessa sjöar, därifrån räta linjer till Tjäulatjåkkos norra topp och till Jullegatjåkkos mellersta topp samt över Gabriåives topp till gränsen mellan Norrbottens och Västerbottens län, vidare denna gräns till riksgränsen och riksgränsen till Laisälvens tillflöde norr om Nasafjäll.

Betet har beräknats förslå, i distriktet till 500 renar och i den svenska trakten till 1 000 renar, i följd varav sammanlagda *högsta renantalet* för det gemensamma betesområdet utgör 1 500.

Andfjellet.

Gränser: Randalselva från riksgränsen till sammanflödet med Virvaselva, denna älv, Virvatnet och

Lönsdalen.

Grenser: Dyppenåga fra riksgrensen til sammenløpet med Lönselva, denne elv sørover til dens utløp fra et tjern på østsiden av jernbanelinjen ca. 100 meter nord for Stödi jernbanestasjon, herfra videre sørover på østsiden av jernbanelinjen til stedet hvor bekken fra Svangstjernet rinder ut i Ran-elva (Gubbeltåa), videre etter denne elv til dens sammenløp med Stokka, og etter denne elv til riksgrensen ved høydepunkt 832 samt etter riksgrensen til Dyppenåga.

Høyeste reinantall: 2 000.

Nasa.

Grenser: Stokka fra riksgrensen ved høydepunktet 832 til sammenløpet med Ran-elva (Gubbeltåa), denne elv til sammenløpet med Randalselva, denne elv til riksgrensen og riksgrensen til Stokka.

Reinbeitedistriktet skal danne et felles beiteområde med en trakt i Arjeplogs sogn i Sverige. Denne har følgende grenser: Laisälvas tillöp fra riksgrensen straks nordenfor Nasafjäll, Laisälva til munningen av den bekk, som fra vannene vestenfor Skertasåive rinder ned i nevnte elv, denne bekk inntil utløpet av det nordligste av nevnte vann, derfra rette linjer til Tjäulatjåkkos nordre topp og til Jullegatjåkkos midterste topp samt over Gabriåives topp til grensen mellom Norrbottens og Västerbottens län, videre denne grense til riksgrensen og riksgrensen til Laisälvas tillöp nordenfor Nasafjäll.

Reinbeitedistriktet er beregnet å kunne yte beite til 500 rein og den svenske trakt til 1 000 rein, hvorfor det samlede *høyeste reinantall* for det felles beiteområde er 1 500.

Andfjellet.

Grenser: Randalselva fra riksgrensen til sammenløpet med Virvaselva, denne elv, Virvatnet og Boneselva til

Boneselva till riksröset nr 224 samt riksgrensens till Randalselva.

Distriktet skall tillsammans med en trakt i Sorsele socken i Sverige utgöra ett gemensamt betesområde. Nämda trakt har följande gränser: gränsen mellan Norrbottens och Västerbottens län från riksröset nr 225 till Vindelälven, denna älv fram till den punkt, där den i skarp vinkel viker av mot sydost, därifrån den bäck, som rinner förbi riksröset nr 224, till riksgrensens samt riksgrensens fram till riksröset nr 225.

Betet har beräknats förslå, i distriktet till 1 500 renar och i den svenska trakten till 300 renar, i följd varav sammanlagda *högsta renantallet* för det gemensamma betesområdet utgör 1 800.

Kjerringfjellet.

Gränser: Boneselva från riksröset nr 224 till Virvatnet, denna sjö, Virvaselva till dess sammanflöde med Randalselva, denna älv till dess sammanflöde med Messingåga (östra), denna älv till södra ändan av tjärnen vid Elivoldene, därifrån räta linjer över Lille Kjerringfjell till detta fjälls sydligaste topp (1 013) och över Junkerfjellet till riksröset nr 222 samt riksgrensens till riksröset nr 224.

Högsta renantal: 1 500.

Kalvatnet.

Gränser: Räta linjer från riksröset nr 222 över Junkerfjellet till Lille Kjerringfjells sydligaste topp (1 013), Rismålsfjellets nordligaste topp (1 090), Österdalsknabbens topp (1 120) och Plura älv (510) vid Sprutfossen, nämnda älv till Store Kalvatnet, denna sjö, älven mellan samma sjö och Lille Kalvatnet, denna sjö och Lille Uma älv till riksgrensens samt sagda gräns till riksröset nr 222.

Högsta renantal: 1 500.

Kobbervatnet.

Gränser: Räta linjer från en punkt vid Messingåga (östra) fyra kilome-

riksröys nr. 224 samt riksgrensens till Randalselva.

Reinbeitedistriktet skal danne et felles beiteområde med en trakt i Sorsele sogn i Sverige. Denne har følgende grenser: Grensens mellom Norrbottens og Västerbottens län fra riksröys nr. 225 til Vindelälva, denne elv til det punkt, hvor den i en skarp vinkel bøyer av mot sydöst, derfra bekken, som rinder forbi riksröys nr. 224, til riksgrensens samt riksgrensens til riksröys nr. 225.

Reinbeitedistriktet er beregnet å kunne yte beite til 1 500 rein og den svenske trakt til 300 rein, hvorfor det samlede *høyeste reinantall* for det felles beiteområde er 1 800.

Kjerringfjellet.

Grenser: Boneselva fra riksröys nr. 224 til Virvatnet, dette vann, Virvaselva til sammenløpet med Randalselva, denne elv til sammenløpet med Messingåga (östre), denne elv til søndre ende av tjernet ved Elivoldene, derfra rette linjer over Lille Kjerringfjell til dette fjells sydligste topp (1 013) og over Junkerfjellet til riksröys nr. 222 samt riksgrensens til riksröys nr. 224.

Høyeste reinantal: 1 500.

Kalvatnet.

Grenser: Rette linjer fra riksröys nr. 222 over Junkerfjellet til Lille Kjerringfjells sydligste topp (1 013), Rismålsfjellets nordligste topp (1 090), Österdalsknabbens topp (1 120) og Plura elv (510) ved Sprutfossen, nevnte elv til Store Kalvatnet, dette vann, elven mellom dette vann og Lille Kalvatnet, dette vann og Lille Uma elv til riksgrensens samt riksgrensens til riksröys nr. 222.

Høyeste reinantal: 1 500.

Kobbervatnet.

Grenser: Rette linjer fra et punkt ved Messingåga (östre) fire kilome-

ter från denna älvs utlopp i Ranelva till höjdpunkten 604 på Durmåls-
haugen, höjdpunkten 483 på Glösen,
höjdpunkten 635 på Grönfjellets väst-
ra sluttning, en punkt 1 200 meter
rakt söder om höjdpunkten 811 på
samma fjälls sydöstra sluttning, Ris-
målsbekkens inflöde i Kobbervaselva,
Österdalsknabbens topp (1 120), Ris-
målsfjellets nordligaste topp (1 090),
Lille Kjerringfjells sydligaste topp
(1 013) och södra ändan av tjärnen
vid Elivoldene, denna tjärn och Mes-
singåga till ovannämnda punkt fyra
kilometer från älvens utlopp i Ran-
elva.

Högsta renantal: 1 300.

Melkfjellet.

Gränser: Lille Uma älv från riks-
gränsen till Lille Kalvatnet, denna sjö,
älven från samma sjö fram till Store
Kalvatnet, denna sjö, Plura älv till
Sprutfossen, därifrån en rät linje till
den punkt, där bäcken i dalen mellan
Klimpen och Slagfjellet sammanfly-
ter med den bäck, som kommer från
höjden 934 å Slagfjellet, vidare en rät
linje till östra ändan av sjön (836)
mellan Slagfjellet och Lappfjellet,
denna sjö, Sæterbekken till samman-
flödet med bäcken från Östskaret, den-
na bäck till södra ändan av tjärnen i
myren öster om Klubben, därifrån en
rät linje till vattendelaren i dalen mel-
lan Klubben och Sauakslen, vidare
den mot söder rinnande bäcken till
dess sammanflöde med Glonkabek-
ken, räta linjer till höjden 760 om-
kring två kilometer sydost om Um-
bugtens fjällstuga och till den punkt
på riksgränsen, där denna skäres av
Umbugtens östra strand, samt riks-
gränsen till Lille Uma älv.

Högsta renantal: 1 800.

Spjeltfjelldalen.

Gränser: Græsvatnet (Gräskejaure)
från riksgränsen till Oksfjellelvas
myning, denna älv till Okstind-
breen, denna jökels södra kant till
gränsen mellan Elsfjords och Kor-
gens härader, denna häradsgräns till

ter fra dens utløp i Ran-elva til
höydepunktet 604 på Durmåls-
haugen, höydepunktet 483 på Glösen, höyde-
punktet 635 på Grönfjellets vestre
skråning, et punkt 1 200 meter rett
syd for høydepunktet 811 på samme
fjells sydøstre skråning, Rismålsbek-
kens munning i Kobbervaselva, Öster-
dalsknabbens topp (1 120), Rismåls-
fjellets nordligste topp (1 090), Lille
Kjerringfjells sydligste topp (1 013)
og søndre ende av tjernet ved Eli-
voldene, dette tjern og Messingåga til
ovennevnte punkt fire kilometer fra
elvas utløp i Ran-elva.

Høyeste reinantall: 1 300.

Melkfjellet.

Grenser: Lille Uma elv fra riks-
grensen til Lille Kalvatnet, dette
vann, elven fra dette vann til Store
Kalvatn, dette vann, Plura elv til
Sprutfossen, derfra en rett linje til
det punkt, hvor bekken i dalen mel-
lom Klimpen og Slagfjellet løper sam-
men med bekken fra høyden 934 i
Slagfjellet, videre en rett linje til
østre ende av vannet (836) mellom
Slagfjellet og Lappfjellet, dette vann,
Sæterbekken til sammenløpet med
bekken fra Östskaret, denne bekk til
søndre ende av tjernet i myren östen-
for Klubben, derfra en rett linje til
vannskillet i skaret mellom Klubben
og Sauakslen, videre bekken sydover
til dens sammenløp med Glonkabek-
ken, rette linjer til höyden 760 ca. to
kilometer sydost fra Umbugten fjell-
stue og til riksgrensen ved Umbugtens
østre strand samt riksgrensen til
Lille Uma elv.

Høyeste reinantall: 1 800.

Spjeltfjelldalen.

Grenser: Græsvatnet (Gräskejaure)
fra riksgrensen til Oksfjellelvas mun-
ning, denne elv til Okstindbreen, den-
ne bres søndre rand til grensen mel-
lom Elsfjord og Korgen herreder,
denne herredsgrense til den fjell-

den fjälltopp (1 868), där den stöter tillsammans med gränsen mellan Hatfjeldals och Elsfjords härader, denna häradsgräns till fjälltoppen med höjdsiffran 1 751, därifrån en rät linje åt sydost till nedre ändan av den längst mot öster framskjutande jökeln, vidare den härifrån rinnande bäcken till dess sammanflöde med Spjeltfjellelva omkring två kilometer söder om Spjelthaugen, Spjeltfjellelva till mynningen av Småskoglibekken (bäcken från höjden 782 på Stekvasakslen), därifrån en rät linje till den punkt på riksgränsen, där denna skäres av Tverelva omkring två kilometer söder om riksröset nr 216, samt riksgränsen till Græsvatnet.

Distriktet skall tillsammans med en trakt i Tärna socken i Sverige utgöra ett gemensamt betesområde. Nämda trakt har följande gränser: Gräskejaure (Græsvatnet) från riksgränsen till sjöns östra ända, därifrån räta linjer till topparna 1 137 och 1 069 på Mieskattjåkko, en punkt fyra kilometer rakt nordost om riksröset nr 216, Snuotatjåkkos nordostliga topp, toppen 1 554 på Båimåive och fram till den punkt på riksgränsen, där denna skäres av Tverelva omkring två kilometer söder om riksröset nr 216, samt vidare riksgränsen till Gräskejaure.

Betet har beräknats förslå, i distriktet till 1 200 renar och i den svenska trakten till 600 renar, i följd varav sammanlagda *högsta renantalet* för det gemensamma betesområdet utgör 1 800.

Rainesen.

Gränser: Harvatnet, Harvasbekken till dess sammanflöde med Tiplingelva, denna älv samt Östre och Vestre Tiplingen till Tiplingelvas inflöde i sistnämnda sjö, därifrån en rät linje till Vestre Hundelvas utlopp ur den västra av de Nedre Čevlarssjöarna, denna sjö och bäcken till den östra sjön (1 000) samt sistnämnda sjö till dess östra ända, därifrån en rät linje över Čevlarsfjellets högsta topp

(1 868), hvor den stöter sammen med grensen mellom Hatfjeldal og Elsfjord herreder, denne herredsgrense til fjelltoppen med høydetallet 1 751, derfra en rett linje mot sydöst til nedre rand av den lengst mot øst framskytende bre, videre bekken herfra til dens sammenløp med Spjeltfjellelva ca. to kilometer syd for Spjelthaugen, Spjeltfjellelva til munningen av Småskoglibekken (bekken fra høyden 782 p.g Stekvasakslen), derfra en rett linje til det punkt på riksgrensen, hvor denne skjæres av Tverelva ca. to kilometer sønderfor riksrøys nr. 216, samt riksgrensen til Græsvatnet.

Reinbeitedistriktet skal danne et felles beiteområde med en trakt i Tärna sogn i Sverige. Denne har følgende grenser: Gräskejaure (Græsvatnet) fra riksgrensen til vannets östre ende, derfra rette linjer til toppene 1 137 og 1 069 på Mieskattjåkko, et punkt fire kilometer rett nordöst for riksrøys nr. 216, Snuotatjåkkos nordöstligste topp, toppen 1 554 på Båimåive og det punkt på riksgrensen, hvor denne skjæres av Tverelva ca. to kilometer søndenfor riksrøys nr. 216, samt videre riksgrensen til Gräskejaure.

Reinbeitedistriktet er beregnet å kunne yte beite til 1 200 rein og den svenske trakt til 600 rein, hvorfor det samlede *høyeste reinantall* for det felles beiteområde er 1 800.

Rainesen.

Grenser: Harvatnet, Harvasbekken til dens sammenløp med Tiplingelva, denne elv samt Östre og Vestre Tiplingen til Tiplingelvas innløp i sistnevnte vann, derfra en rett linje til Vestre Hundelvas utløp av det vestligste av Nedre Čevlarsvatna, dette vann og bekken til det östligste av disse vann (1 000) samt dette vann til dets östligste ende, derfra en rett linje over Čevlarsfjellets hø-

(1 257) till nordvästra ändan av sjön med höjdsiffran 1 075, denna sjö, Ranserelva och Ranseren till riksgränsen samt denna gräns till Harvatnet.

Högsta renantal: 2 500.

Fjellvåktind.

Gränser: Råta linjer från Harvasbekkens och Tiplingelvas sammanflöde till punkten 1 153, Susenfjellets topp (1 208), höjdpunkten 1 110 på Simskarvfjellet och spetsen av den mot öster framskjutande vinkel, som gränsen mellan Hatfjelldals och Grane härader bildar på Simskarvfjellet, vidare denna gräns mot söder till Gilmečes topp (1 073), en linje rakt mot öster till Simskarelva, denna älv, Tiplingelva och Tiplingene till Harvasbekkens mynning.

Högsta renantal: 2 300.

Store Kjukkeltvatnet.

Gränser: Tiplingelva från dess inflöde i Vestre Tiplingen till Simskarelvas mynning, sistnämnda älv till en punkt rakt öster om Gilmečes topp (1 073), därifrån en rät linje till sagda topp, vidare gränsen mellan Hatfjelldals och Grane härader till Kvig-tinds topp (1 703), därifrån råta linjer till södra Måsskarvfjells topp (1 546), Biseggens topp (1 335), Rörskartinds topp (1 456) och Nordre Bisegvatns norra ända, vidare Bisegvattendraget genom Nordre och Söndre Bisegvatn till kröken (735) väster om Lille Kjukkelen, därifrån en rät linje till västligaste bukten av Store Kjukkeltvatn, vidare en linje genom sagda sjö norr om den stora holmen i sjön fram till dess sydöstra vik, därifrån en rät linje till sjön med höjdsiffran 886 i Viermadalen, därifrån den älv, som från sydost infaller i nämnda sjö, till dess källa i Store Börgefjell, därifrån en rät linje till en punkt på gränsen mellan Nordlands och Nord-Trøndelags fylken en kilometer sydväst om fjälltoppen 1 326, vidare vattendelaren över höjdpunkterna 1 194 och 1 168 samt Flåfjellets topp (1 375)

yeste topp (1 257) til nordvestre ende av vannet med høydetallet 1 075, dette vann, Ranserelva og Ranseren til riksgrensen samt riksgrensen til Harvatnet.

Høyeste reinantal: 2 500.

Fjellvåktind.

Grenser: Rette linjer fra Harvasbekkens sammenløp med Tiplingelva til høydepunktet 1 153, Susenfjellets topp (1 208), høydepunktet 1 110 i Simskarvfjellet og spissen av den mot øst framskytende vinkel, som grensen mellom Hatfjelldal og Grane herreder danner på dette fjell, videre denne herredsgrense sydover til Gilmečes topp (1 073), en linje rett mot øst til Simskarelva, denne elv, Tiplingelva og Tiplingene til Harvasbekkens munning.

Høyeste reinantal: 2 300.

Store Kjukkeltvatnet.

Grenser: Tiplingelva fra dens innløp i Vestre Tiplingen til Simskarelvas munning, denne elv til et punkt rett østenfor Gilmečes topp (1 073) derfra en rett linje til nevnte topp, videre grensen mellom Hatfjelldal og Grane herreder til Kvig-tinds topp (1 703), derfra rette linjer til det søndre Måsskarvfjells topp (1 546), Biseggens topp (1 335), Rörskartinds topp (1 456) og Nordre Bisegvatnets nordre ende, videre Bisegvassdraget gjennom Nordre og Söndre Bisegvatn til kroken (735) vest for Lille Kjukkelen, derfra rett linje til vestligste bukt i Store Kjukkeltvatn, videre en linje gjennom nevnte vann nordom den store holmen i vannet fram til dets sydöstligste bukt, derfra en rett linje til vannet med høydetallet 886 i Viermadalen, derfra den elv, som fra sydöst faller ut i vannet, inntil dens utspring i Store Börgefjell, derfra en rett linje til et punkt i grensen mellom Nordland og Nord-Trøndelag fylker en kilometer sydvest for fjelltoppen 1 326, videre vannskillet over høydepunktene 1 194 og 1 168 samt Flåfjellets topp (1 375) til Govlektinds topp (1 327),

till Govlektinds topp (1 327), däri-
ifrån räta linjer till nordvästra än-
dan av den med höjdsiffran 1 075
betecknade sjön och över Cevlarsfjel-
lets högsta topp (1 257) till östra än-
dan av den östra av de Nedre Cevlars-
sjöarna, denna sjö och bäcken till
den västra sjön samt sistnämnda sjö
till Vestre Hundelvas utlopp och där-
ifrån en rät linje till Tiplingelvas in-
flöde i Vestre Tiplingen.

Högsta renantal: 1 800.

24 §.

24 § skall lyda:

I renbetesdistrikten Balvatn, Löns-
dalen och Nasa må allenast lappar
från Arjeplogs socken inflytta med
renar, i distrikten Andfjellet, Kjer-
ringfjellet, Kalvatnet, Kobbervatnet
och Melkfjellet allenast lappar från
Sorsele socken, i distriktet Spjelt-
fjelldalen allenast lappar från Tärna
socken samt i distrikten Rainesen,
Fjellvåktind och Store Kjukkelvat-
net allenast lappar från Vilhelmina
socken.

25 §.

25 § skall lyda:

Renar, som anmäls skola beta i
renbetesdistriktet Lönsdalen, må
icke inkomma i Norge före den 1 maj
och skola vara bortförda från norskt
område senast den 30 september.

Renar, som anmäls skola beta i
renbetesdistriktet Balvatn, må icke
inkomma i Norge före den 1 juli och
skola vara bortförda från norskt om-
råde senast den 31 augusti, dock må
renar till det antal, som fylkesman-
nen efter samråd med landshövding-
en bestämmer, till utgången av sep-
tember beta inom ett område av di-
striktet med följande gränser, näm-
ligen distriktets gräns från Laami-
tjern till Balmielvas mynning i Lang-
vatnet, Balmielva, Kjeldvatnet, Bal-
vatnelva, Balvatnet, bäcken från
Skaitidalen söderut till vattendelaren
mellan densamma och Skaitielva,
denna älv till dess mynning i Grad-
diselva samt distriktets gräns till
Laamitjern.

derfra rette linjer til nordvestre ende
av det med höydetallet 1 075 beteg-
nede vann og over Cevlarsfjellets
høyeste topp (1 257) till östre ende
av det östligste av Nedre Cevlarsvat-
na, dette vann og bekken til det vest-
ligste av disse vann samt dette vann
til Vestre Hundelvas utløp og derfra
en rett linje til Tiplingelvas innløp i
Vestre Tiplingen.

Høyeste reinantal: 1 800.

§ 24.

skal lyde:

I reinbeitedistriktene Balvatn,
Lönsdalen og Nasa kan alene lapper
fra Arjeplog sogn flytte inn med
rein, i reinbeitedistriktene Andfjellet,
Kjerringfjellet, Kalvatnet, Kobber-
vatnet og Melkfjellet alene lapper fra
Sorsele sogn og i reinbeitedistriktet
Spjeltfjelldalen alene lapper fra Tärna
sogn samt i reinbeitedistriktene
Rainesen, Fjellvåktind og Store
Kjukkelvatnet alene lapper fra Vil-
helmina sogn.

§ 25.

skal lyde:

Rein som er anmeldt til beiting i
Lönsdalen distrikt må ikke komme
inn i Norge för 1. mai og må være
ført bort fra norsk område senest 30.
september.

Rein som er anmeldt til beiting i
Balvatn distrikt må ikke komme inn
i Norge för 1. juli og må være ført
bort fra norsk område senest 31. au-
gust, dog kan rein i et antall som
fylkesmannen etter samråd med
landshövdingen bestemmer til ut-
gangen av september beite innen et
område i Balvatn reinbeitedistrikt
med følgende grenser: Distriktets
grense fra Laamitjern til Balmielvas
munning i Langvatn, Balmielva,
Kjeldvatn, Balvatnelva, Balvatn, bek-
ken fra Skaitidalen sörover til vann-
skillet mellom denne og Skaitielva,
denne elv til dens munning i Grad-
diselva samt distriktets grense til Laa-
mitjern.

Renar, som anmäls skola beta i något av de övriga renbetesdistrikten, må icke inkomma i Norge före den 1 juli och skola vara bortförda från norskt område senast den 15 september.

§ 26.

Stycket under a) i 26 § skall lyda:

a) Fylkesmannen skall för de svenska lappar som landshövdingen bestämmer utfärda bygselkontrakt, innefattande rätt att låta renar under tiden från och med den 1 juli till och med den 15 september beta i renbetesdistrikten Nasa, Andfjellet, Kjerringfjellet, Kalvatnet, Kobbervatnet, Melkfjellet och Spjeltfjelldalen.

§ 36.

Första stycket i 36 § skall erhålla följande lydelse:

Svenska lappar, som tillhöra nedannämnda lappbyar och som under sommaren söka bete för sina renar på svenska sidan om riksgränsen, skola hava rättighet att låta renarna överskrida gränsen och uppehålla sig inom härefter beskrivna områden i Norge under följande tider, nämligen i de under a., b., d. och e. angivna områdena under tiden från och med den 1 juli till och med den 15 september samt i det under c. angivna området under tiden från och med den 1 maj till och med den 30 september. Varje lappbys renar må dock överskrida gränsen allenast på den sträcka, där densamma berör denna lappbys svenska område.

§ 88.

88 § skall lyda:

Vad i 87 § är stadgat äge ej tillämpning i avseende å skada, som under maj eller juni vållats inom ett område i renbetesdistriktet Falsnesfjellet med följande gränser: Storfjorden från Storfjordelvas mynning till rågången mellan gårdarna nr 51 Berg och nr 52 Hatten, därifrån en rät linje över Hattfjellets högsta topp till gränsen för det östra området, denna gräns till skogsgränsen på södra sidan Sördalen, därifrån en rät

Rein som er anmeldt til beiting i noen av de övriga reinbeitedistrikter må ikke komme inn i Norge før 1. juli og må være ført bort fra norsk område senest 15. september.

§ 26 a.

Litr. a skal lyde:

a) Fylkesmannen skal gi de svenske lapper som landshövdingen utser bygselkontrakt på adgang til å la sine rein beite i tiden fra og med 1. juli til og med 15. september i reinbeitedistriktene Nasa, Andfjellet, Kjerringfjellet, Kalvatnet, Kobbervatnet, Melkfjellet og Spjeltfjelldalen.

§ 36.

Første avsnitt skal lyde:

De svenske lapper i nedennevnte lappebyer, som om sommeren søker beite for sine rein på den svenske side av riksgrensen, skal ha adgang til å la sine rein overskride riksgrensen og oppholde seg i de nedenfor beskrevne områder i Norge til følgende tider, nemlig i de under a, b, d og e angitte områder i tiden fra og med 1. juli til og med 15. september, samt i det under c angitte område fra og med 1. mai til og med 30. september. Hver lappebys rein kan alene overskride riksgrensen, hvor denne berører lappebyens område i Sverige.

§ 88.

skal lyde:

Bestemmelsen i § 87 skal ikke ha anvendelse med hensyn til skade som i mai eller juni voldes innen en trakt i reinbeitedistriktet Falsnesfjellet med følgende grenser:

Storfjorden fra Storfjordelvas munning til eiendomsgrensen mellom grnr. 51 Berg og grnr. 52 Hatten, derfra over Hattfjellets høyeste topp fram til det østre områdes grense, denne grense til skogsgrensen på søndre side av Sördalen, derfra en

linje till Storfjordelva vid Borrinjargga och denna älv till dess mynning.

För skada, som under samma tid vållats inom angivna område, skall gemensam ansvarighet åligga de lappar som anmält sig till distriktet Lyngsdalen och Rendalen, därvid förmanen i distriktet Lyngsdalen skall i avseende å ersättning för skadan företräda dem alla, på sätt eljest tillkommer förman i distrikt, inom vilket skada inträffat.

89 §.

89 § upphäves.

90 §.

90 § skall lyda:

För skada, som under tiden från och med den 1 maj till och med den 14 juni vållats av renar i den del av rensbetesdistriktet Stordalen, dit under nämnda tid inflyttning med renar ej må äga rum, skola de lappar som anmälts till distriktet Stormyrbotn vara gemensamt ansvariga.

139 §.

139 § skall lyda:

Då renräkning äger rum inom de i 134 och 135 §§ angivna svenska områdena, skola de norska renar, som finnas inom områdena vid tiden för räkningen, ingå i densamma. Renarnas ägare och vaktare äro på anfordran pliktiga att lämna nödigt biträde vid räkningen.

169 §.

I 169 § under 1. skola orden »i distriktet Rosta eller» utgå.

179 §.

Efter andra stycket i 179 § skall införas ett nytt stycke av följande lydelse:

Vad i andra stycket stadgas skall äga motsvarande tillämpning i fråga om olovligt uppehåll å Troms fylkes fastland under oktober månad av renar, som då må uppehålla sig inom det i 5 § under C. angivna området.

rett linje til Storfjordelva ved Borrinjargga og denne elv til dens mynning.

For skade som i nevnte tid voldes innen her beskrevne trakt skal de lapper i fellesskap være ansvarlige som har anmeldt seg til reinbeitedistrikterne Lyngsdalen og Rendalen. Formannen i reinbeitedistriktet Lyngsdalen skal med hensyn til erstatningskrav gjøre tjeneste som formann for alle de anførte lapper på samme måte som en formann i et reinbeitedistrikt hvor skade er voldt.

§ 89.

Oppheves.

§ 90.

skal lyde:

For skade, som i tiden fra og med 1. mai til og med 14. juni er voldt av rein i den del av reinbeitedistriktet Stordalen, hvor i nevnte tid innflytning med rein ikke må finne sted, skal de lapper, som er anmeldt til distriktet Stormyrbotn, svare i fellesskap.

§ 139.

skal lyde:

Når reinteilling finner sted innen de i §§ 134 og 135 angitte svenske områder, skal de norske rein som på tellingstiden finnes i områdene medtas i tellingen. Reinens eiere og vaktere er på forlangende pliktige til å yte fornøden bistand ved tellingen.

§ 169.

I § 169 under 1 skal ordene: »i reinbeitedistriktet Rosta eller» gå ut.

§ 179.

Etter annet ledd i § 179 skal inntas et nytt ledd av følgende ordlyd:

Det som er bestemt i annet ledd får tilsvarende anvendelse for reins opphold på utillatt område i Troms fylkes fastland under oktober måned, når det gjelder rein som går inn under bestemmelsen i § 5, litr. C.

192 §.

Stycket under b) i 192 § skall lyda:

b) som till det främmande riket inflyttat med andra renar än dem han enligt 154 § äger medföra eller eljest låter andra än sådana renar dit inkomma eller låter renar till större antal än fylkesmannen bestämt uppehålla sig under oktober månad i det i 5 § under C. angivna området;

II.

Om renskötselns utveckling gör det önskvärt, skola mellan de båda rikena upptagas förhandlingar om ökning av det antal renar, som enligt 134 § konventionen den 5 februari 1919 må föras på bete i Sverige, och om fastställande av det antal renar, som enligt 135 § konventionen må inkomma i Sverige.

III.

Förhandlingar skola upptagas mellan de båda rikena om åtgärder till undvikande av att i det ena rikets gränsområden registreras renmärken, som lätt kunna förväxlas med märken, vilka tidigare registrerats i det andra riket.

IV.

Denna konvention träder i kraft den 1 januari 1951, dock skola de bestämmelser i konventionen, som innebära en ökning av renantalet i renbetesdistriktet Rendalen icke gälla förrän det förut omförmälda spärrningsgärdet mellan Sörleängen och Jægervatnet uppförts.

V.

Konventionen skall ratificeras före den 1 juli 1950 och ratifikationshandlingarna utväxlas i Stockholm.

Som skedde i Oslo, i fyra likalydande exemplar, varav två på svenska och två på norska språket, den 14 december 1949.

Johan Beck-Friis
Halvard M. Lange

§ 192.

punkt b skal lyde:

b) som flytter inn i det fremmede rike med andre rein enn dem, han etter § 154 har adgang til å ta med seg, eller forøvrig lar andre enn sådanne rein komme inn der eller lar rein i et større antall enn av fylkesmannen bestemt oppholde seg i oktober måned i det i § 5 C angitte område.

II.

Hvis reindriftens utvikling gjør det ønskelig, skal det opptas forhandlinger mellom begge riker om forhøyelse av det antall rein som etter § 134 i konvensjonen av 5. februar 1919 kan føres på beite i Sverige og om fastsettelse av det antall rein som etter konvensjonens § 135 kan søke beite i Sverige.

III.

Der skal opptas forhandlinger mellom begge riker om foranstaltninger for å hindre at det i ett av rikenes grenseområder blir registrert reinmerker som lett kan forveksles med merke som tidligere er registrert i det annet rike.

IV.

Denne konvensjon trer i kraft 1. januar 1951, dog skal de bestemmelser i konvensjonen som medfører en ökning av reinantallet i Rendalen distrikt ikke tre i kraft for det foran nevnte sperregjerde mellom Sörleängen og Jægervatnet er oppført.

V.

Konvensjonen skal ratifiseres innen 1. juli 1950 og ratifikasjonsdokumentene utveksles i Stockholm.

Utferdiget i Oslo, i fire likelydende eksemplarer hvorav to på norsk og to på svensk, den 14. desember 1949.

Halvard M. Lange
Johan Beck-Friis

Förslag
till
Lag
om ändrad lydelse av 8 § lagen den 20 juni 1919 (nr 445) innefattande bestämmelser i anledning av konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning.

Härigenom förordnas, att 8 § lagen den 20 juni 1919 innefattande bestämmelser i anledning av konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning¹ skall erhålla följande ändrade lydelse.

(Gällande lydelse.)

8 §.

Då enligt 45 § 2 mom. renräkning äger rum inom de områden, som i 2 och 3 §§ angivna områdena i Sve-upptagas av de nuvarande lappbyarna *Könkemä, Lainiovuoma, Sari-vuoma och Talma*, skola de norska renar, som finnas inom områdena vid tiden för räkningen, ingå i densamma. Renarnas ägare och vaktare vare pliktiga att på anfordran lämna nödigt biträde vid räkningen.

(Föreslagen lydelse.)

8 §.

Då renräkning äger rum inom de områden, som i 2 och 3 §§ angivna områdena i Sverige, skola de norska renar, som finnas inom områdena vid tiden för räkningen, ingå i densamma. Renarnas ägare och vaktare vare pliktiga att på anfordran lämna nödigt biträde vid räkningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1951.

¹ Senaste lydelse se SFS 1928:311.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 2 december 1949.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt chefen för justitiedepartementet anför chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sträng, följande.

De svenska och norska flyttlapparnas rätt att med sina renar överskrida gränsen mellan de båda rikena regleras för närvarande genom konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning. Denna konvention gäller från den 1 januari 1923 under trettio år. Om den icke uppsäges före utgången av år 1949 skall den gälla ytterligare tio år. Då konventionen upphör att gälla, skola den s. k. första kodicillen till gränstraktaten av den 7/18 oktober 1751 samt artikel 1 i konventionen den 26 oktober 1905 angående flyttlapparnas rätt till renbete m. m. träda i tillämpning.

Under första halvåret 1949 verkställdes vissa undersökningar rörande de erfarenheter av bestämmelserna i 1919 års konvention, som vunnits under den tid konventionen varit gällande, och rörande de önskemål om ändringar i densamma, som kunde föreligga hos lapparna och lappadministrationen. Av dessa undersökningar framgick, att konventionen i väsentliga hänseenden inneburit en i stort sett ändamålsenlig reglering av hithörande förhållanden, även om den medfört en begränsning i vissa avseenden av de svenska lapparnas renbetesrätt i Norge. Utan att uppsägning av konventionen från något håll påkallades uttalades önskemål om ändringar i konventionen på åtskilliga punkter.

Genom beslut den 18 juni 1949 uppdrog Kungl. Maj:t därefter åt expeditionschefen i jordbruksdepartementet E. H. Kling att verkställa den ytterligare utredning rörande ifrågavarande spörsmål, som kunde befinnas erforderlig, samt att i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag angivna riktlinjer upptaga förhandlingar med norska myndigheter eller representanter för dessa rörande möjligheterna att utan uppsägning av 1919 års renbeteskonvention genomföra vissa ändringar i densamma.

Med skrivelse den 22 november 1949 har Kling överlämnat i svensk och norsk text ett vid förhandlingar mellan en svensk och en norsk delegation

i Oslo den 15—19 november 1949 upprättat slutprotokoll med därvid fogade utkast till konvention mellan Sverige och Norge om ändring i konventionen den 5 februari 1919 angående flyttlapparnas rätt till renbetning samt utkast till noteväxling mellan de båda länderna.

Slutprotokollet jämte förslagen till konvention och noteväxling torde få fogas såsom *bilagor*¹ till protokollet i detta ärende.

Den ifrågasatta överenskommelsen är avsedd att träda i kraft den 1 januari 1951 samt vilar på den förutsättningen att uppsägning av 1919 års konvention nu icke verkställes och att denna konvention således med den föreslagna ändrade lydelsen erhåller förlängd giltighet åtminstone till utgången av år 1962. Då det emellertid icke ansetts möjligt att inhämta den svenska riksdagens respektive det norska stortingets samtycke till ratifikation av den föreslagna nya konventionen före utgången av uppsägningstiden för 1919 års konvention, ha delegationerna funnit det erforderligt att särskild överenskommelse genom noteväxling träffas om förlängning av denna uppsägningstid, så att densamma utlöper först den 30 juni 1950.

I förenämnda skrivelse har lämnats följande redogörelse för förslagets huvudgrunder.

Liksom under de förhandlingar, som föregingo 1919 års konvention, hade den viktigaste och samtidigt ömtåligaste delen av de nu avslutade förhandlingarna rört frågan vilka trakter i Norge som skulle vara öppna för svensk renbetning. Den tendens till inskränkning av de områden där de svenska lapparna kunde uppehålla sig med sina renar, som gjort sig gällande under det sista århundradet, hade under den tid som förflutit sedan 1919 års konvention undertecknades alltmera accentuerats. De faktorer, som tidigare i främsta rummet fört utvecklingen i angiven riktning, hade varit en allt mer fortskridande bebyggelse och uppodling. Vid sidan härav hade emellertid under de senaste årtiondena ytterligare den omständigheten inverkat att kommunikationsnätet i snabb takt utbyggdes genom anläggandet av järnvägar och landsvägar. På grund av anförda förhållanden hade det å norsk sida varit ett önskemål att vissa områden i Norge, där renbetning nu vore tillåten enligt 1919 års konvention, skulle undantagas från renbetning. Å svensk sida hade man vid förhandlingarna utgått från att det knappast kunde vara förenat med svenska intressen att såsom renbetesdistrikt bibehålla sådana områden, vilka till följd av den fortskridande bosättningen och uppodlingen eller kommunikationsmedlens utveckling numera icke kunde eller endast med svårighet kunde användas för svensk renbetning. De delegerade hade därför enats om att föreslå att vissa norska områden skulle undantagas från konventionens tillämpningsområde. I vad gällde Troms fylke, för vilket i 1919 års konvention fastställts högsta renantal av 16 000 för vårdistriktet och 39 000 för sommardistriktet, hade det, enligt vad i skrivelsen anföres, å svensk sida framstått såsom angeläget att sammanlagda antalet renar, som finge införas i fylket på vårbetning, icke i mera avsevärd

¹ Här uteslutna. Förslaget till konvention är fränsett dateringen och underskrifterna likalydande med den vid propositionen fogade konventionstexten.

grad minskades och att åtminstone en del av det renantal, som i 1919 års konvention faststälts för de sommardistrikt vilka nu förordades skola borttagas, överfördes till de återstående sommardistrikt. Dessa önskemål hade i allt väsentligt tillgodosetts. Vad Nordlands fylke anginge hade en utökning av betestiden i de kvarvarande betesdistrikten och i gränsbetningsområdena erhållits. Denna utökning vore i vissa fall betydande.

Rörande innebörden av de särskilda bestämmelserna i *avdelning I* i utkastet till konvention om ändring i 1919 års konvention har i skrivelsen anförts följande.

»I 1 § i 1919 års konvention lämnas en detaljerad redogörelse för yttergränsen av den del av Troms fylke, i vilken svenska renar må föras på bete. Då vissa av de yttre renbetesdistrikten föreslås skola undantagas från renbetning i enlighet med vad i det följande närmare angives, måste den i 1 § beskrivna gränsen ändras. Det har emellertid ansetts överflödigt att i 1 § redogöra för denna yttergräns, som ju följer av den i 5 § lämnade beskrivningen av de särskilda renbetesdistrikten i fylket.

I 2 § beskrivas de trakter i Nordlands fylke och i Sverige, som skola begagnas i samband med vissa delar av betesområdet i Troms fylke. I första stycket av denna paragraf påkallar den ändrade lydelsen av 1 § en formell ändring. I samband härmed har den i 2 § första stycket gjorda hänvisningen till 4 § ändrats till att avse 5 §, vilket närmare torde överensstämma med stadgandets syfte.

4 §. Såsom i det föregående nämnts har i 1919 års konvention bestämts det högsta antal renar, som i Troms fylke och de i samband därmed begagnade områdena må införas på vårbete och på sommarbete. Bestämmelserna innebära, att högst 16 000 renar må inkomma i ifrågavarande områden under tiden 1 maj—14 juni och att högst 39 000 renar må beta i områdena under tiden 15 juni—30 september. Genom borttagandet av nedan omfördälda distrikt i Troms fylke skulle renantalet komma att minskas med 3 100 i vårdistriktet och med 6 750 i sommardistriktet. De delegerade ha emellertid enats om att föreslå en sådan ökning av renantalet i de återstående vårdistriktet, att även i fortsättningen 16 000 renar skola kunna inkomma i vårdistriktet. Vidare har renantalet i vissa av de återstående sommardistriktet ansetts kunna ökas så att sammanlagt 36 500 renar må föras på bete i dessa distrikt. Genom de ändringar i renantalen för de olika distrikten, som sålunda föreslagits och för vilka i det följande närmare redogöres, har i flertalet fall erhållits en bättre avvägning av proportionerna mellan högsta tillåtna renantalen i vårdistrikt och i sommardistrikt.

I 5 § i 1919 års konvention beskrivas de särskilda renbetesdistrikten i Troms fylke, varjämte för varje distrikt angives det högsta tillåtna renantalet. Ändringarna i denna paragraf hänföra sig dels till att, såsom förut nämnts, vissa distrikt borttagits och renantalet i vissa av de återstående distrikten ökats, dels till att vissa distrikt sammanslagits, dels ock till att lapparna medgivits rätt att även under oktober månad uppehålla sig i viss del av fylket.

De distrikt, som föreslås skola undantagas från svensk renbetning, äro följande, nämligen vårdistriktet Gratangen, sommardistriktet Stormheimen samt vår- och sommardistrikten Lakselvdalen, Andersdalen, Tromsdalen, Hjerttinden, Liveltskaret och Snörken. Av dessa distrikt ha enligt uppgift från vederbörande lappfogde Gratangen, Hjerttinden, Liveltskaret och Snörken icke alls eller endast i obetydlig omfattning använts under konventionstiden. På grund av krigsförhållandena upphörde lapparna efter år 1941 att begagna de övriga av nämnda distrikt eller således Stormheimen, Lakselvdalen, Andersdalen och Tromsdalen. Ej heller efter krigets slut ha dessa distrikt utnyttjats, vilket delvis torde bero på tillkomsten av kommunikationsanläggningar.

I enlighet med önskemål, som framställts av vederbörande lappar och av lappväsendet, ha de delegerade enats om att föreslå sammanslagning av vårdistriktet Helligskogen med östra delen av vårdistriktet Rieppe till ett vårdistrikt benämnt Helligskogen, vidare av vårdistriktet Horsnesfjellet och Markusfjellet med västra delen av vårdistriktet Rieppe till ett vårdistrikt benämnt Rieppe, av sommardistriktet Falsnesfjellet och Markusfjellet till ett sommardistrikt benämnt Falsnesfjellet, samt av distriktet Tamok och Rosta till ett distrikt benämnt Tamok—Rosta.

Ändringarna i de högsta tillåtna renantalen framgå av följande sammansättning.

Distrikt	Nuvarande antal		Föreslaget antal	
	vår	sommar	vår	sommar
Horsnesfjellet				
Markusfjellet	1 350	—	1 500	—
Rieppe				
Lyngsdalen	350	1 200	700	1 300
Rendalen	150	550	450	800
Tamok	150	1 500	650	4 000
Rosta	—	2 000		
Marknes	—	600	—	900
Dödesfjellet	950	2 800	1 250	4 000
Kistefjellet	500	—	1 000	—
Altevatn	—	4 200	—	5 000
Jevnavatnet	900	—	1 500	—
Stormyrbotn	300	—	500	—
Harjangen	300	—	500	—
Stordalen	—	2 400	—	3 500

Ökningen av renantalet i distriktet Rendalen förutsätter — med hänsyn till nyodling i viss del av distriktet — att ett spärrningsgärde på svensk bekostnad uppföres mellan Sörleangen och Jægervatnet i nämnda distrikt. Föreskrifter härom ha intagits dels i 14 § och dels under avdelning IV.

Gång efter annan ha från lapparnas sida framförts önskemål om att få kvarstanna med sina hushåll i distriktet Altevatn och Dividalen något

längre än nu är tillåtet. Därigenom skulle möjlighet erhållas att företaga utflyttningen från distrikten på samma sätt som inflyttningen på våren, nämligen med vinterfordon. Detta önskemål har tillgodosetts genom att i 5 § under C. intagits en bestämmelse av innehåll att lappar, som inflyttat till distrikten Altevattn och Dividalen, må uppehålla sig i oktober månad inom ett närmare angivet område av nämnda båda distrikt och vårdistriktet Sarivoma. Det högsta renantalet under detta uppehåll föreslås skola bestämmas av fylkesmannen i samråd med landshövdingen, därvid hänsyn skall tagas till att uppehållet icke skall avse vanlig renbetning i området.

6 §, som innehåller förbud för andra lappar än svenska att låta renar beta i de i 5 § angivna distrikten under tiden 1 maj—30 september, har gjorts tillämplig även under oktober månad på det i 5 § under C. omförmälda området.

Ändringarna i 9 §, som innehåller bestämmelser om flyttningstvågar i Troms fylke, föranledas av att i enlighet med det förut anförda vissa renbetesdistrikt bortfalla och vissa distrikt sammanslås.

10, 11 och 13 §§. Ändringarna i förevarande paragrafer, som ha avseende å åtgärder på flyttningstvågar och till förebyggande av skada av renar, såsom uppförande av stängsel m. m., bero på borttagandet av vissa renbetesdistrikt.

I 14 § medges svenska staten rätt att på egen bekostnad låta uppföra spärningsgårderna på vissa platser. Härtill har fogats ett nytt stadgande av innehåll att svenska staten förbinder sig att uppföra ett spärningsgärde mellan Sörleangen och Jægervatnet i distriktet Rendalen. Uppförandet av detta gärde är såsom förut nämnts ett villkor för utökning av renantalet i detta distrikt.

I 22 § beskrivas renbetesdistrikten i Nordlands fylke samt angives högsta tillåtna renantalet i dessa distrikt. Ändringarna i denna paragraf avse huvudsakligen att distrikten Bolna, Mofjellet och Golverskaret i sin helhet borttagas och att västra delen av distriktet Lönsdalen undantages från svensk renbetning. Av förstnämnda tre distrikt synes Golverskaret icke ha använts efter år 1930. I Mofjellet och Bolna, vilka utgöra s. k. bygseldistrikt, har icke någon under hela konventionstiden sökt bygsel. För sistnämnda distrikt gäller dock ett år 1910 utfärdat bygselkontrakt, vilket icke synes förlora sin giltighet genom att distriktet undantages från konventionens tillämpningsområde. I varje fall icke efter år 1930 har inflyttning ägt rum i Bolna. Beträffande detta distrikt och västra delen av distriktet Lönsdalen gäller, att tillkomsten av landsväg och järnväg genom Lönsdalen i väsentlig grad försvårat användandet av betesmarkerna väster om nämnda kommunikationsanläggningar. Med hänsyn till det minskade omfånget av distriktet Lönsdalen och till den utökning av betestiden i distriktet, som i det följande angives, har högsta tillåtna renantalet ansetts böra minskas från 3 800 till 2 000.

I 22 § har även intagits föreskrift att de i 8 § för Troms fylke meddelade bestämmelserna om befogenhet för fylkesmannen att låta verkställa räkning av svenska renar skola äga motsvarande tillämpning för Nordlands fylke.

I 24 §, som reglerar från vilka socknar i Sverige inflyttning kan försiggå, ha icke föreslagits andra ändringar än som betingas av att distrikten Bolna, Mofjellet och Golverskaret undantagas från renbetning.

25 § innehåller bestämmelser om betestidens längd i distrikten i Nordlands fylke. Såsom förut anförts ha de delegerade enats om att föreslå en utsträckning av denna tid. Betestiden är nu i distrikten Fjellvåktind och Stora Kjukkelvatnet 5 juli—16 augusti samt i övriga distrikt 1 juli—31 augusti. Enligt konventionsutkastet skall betestiden i den återstående delen av distriktet Lönsdalen utsträckas till 1 maj—30 september och i östra delen av distriktet Balvatn till 1 juli—30 september, därvid det högsta renantalet under september månad skall bestämmas av fylkesmannen efter samråd med landshövdingen. Betestiden i de övriga distrikten föreslås skola fastställas till 1 juli—15 september.

I 26 §, som innehåller bestämmelser om bygsel i vissa distrikt, ha icke föreslagits andra ändringar än som betingas av att distrikten Bolna och Mofjellet undantagas från svensk renbetning och av att betestiden förlängts.

36 § reglerar den s. k. gränsbetningsrätten eller med andra ord rätten att utan inflyttning låta renarna överskrida riksgränsen och uppehålla sig inom vissa angivna norska gränsområden. Tiden för denna gränsbetningsrätt är för närvarande 1 juli—31 augusti. För det gränsbetningsområde, som ligger omedelbart norr om distriktet Lönsdalen ha de delegerade enats om att föreslå en utsträckning av betestiden till samma tid som förordats beträffande distriktet Lönsdalen eller således 1 maj—30 september. För övriga i 36 § nämnda gränsbetningsområden föreslås en förlängning av betestiden till 1 juli—15 september.

I 88—90 §§ meddelas vissa undantagsbestämmelser från den i 87 § fastslagna regeln att de lappar, som anmält sig till visst distrikt, skola anses gemensamt ansvariga för skada som vållats av renar inom distriktet. Med hänsyn till att vissa distrikt i enlighet med det förut anförda föreslås skola undantagas från svensk renbetning bör 89 § upphävas samt vissa delar av 88 och 90 §§ utgå. De i sistnämnda båda paragrafer förordade ändringarna ha utformats i överensstämmelse härmed.

Enligt 139 § skola norska renar, som finnas inom de områden i Sverige där lappar från Troms fylke äga rätt till renbetning, ingå i renräkning, som företages inom dessa områden. Renarnas ägare och vaktare äro pliktiga att lämna nödigt biträde därvid. Av praktiska skäl och med hänsyn till den i 199 § stadgade skyldigheten för vederbörande ämbets- och tjänstemän att övervaka konventionens iakttagande har det ansetts erforderligt att tillämpningsområdet för 139 § utvidgas till att omfatta även de delar av Sverige, vari lappar från Nordlands fylke äga betesrätt.

169 §. Ändringen i denna paragraf, som innehåller bestämmelser om avvikelser från de i 168 § meddelade reglerna i fråga om renars olovliga uppehåll i ettdera riket, är av formell karaktär och sammanhänger med att sommardistriktet Rosta, såsom i det föregående nämnts, förordas skola

sammanslås med distriktet Tamok till ett distrikt, vari både vår- och sommarbetning skall vara tillåten.

I 179 § meddelas bestämmelser om storleken av den avgift som skall erläggas för renars uppehåll å otillåtet område. I andra stycket stadgas, att endast halv avgift skall utgå för olovligt uppehåll å Troms fylkes fastland och vissa delar av Ankenes härad i Nordlands fylke under tiden 1 maj—30 september. Sistnämnda bestämmelse har ansetts böra i viss utsträckning erhålla motsvarande tillämpning under oktober månad å renar, som då må uppehålla sig inom det i 5 § under C. angivna området.

192 § innehåller bestämmelser om straff för överträdelse av vissa stadganden i konventionen. Till det straffbara området har det ansetts nödvändigt att hänföra även åsidosättande av det av fylkesmannen bestämda högsta renantalet för oktober månad i det i 5 § under C. angivna området.»

I fråga om *avdelning II* i konventionsutkastet har i förenämnda skrivelse erinrats, att lappar från Troms fylke enligt 1919 års konvention finge införa renar på vinterbete i den nordligaste delen av Norrbottens län till ett antal av högst 2 000. I fråga om renar, tillhörande lappar från Nordlands fylke, hade däremot vid tillkomsten av nämnda konvention något maximiantal icke ansetts behöva fastställas. Under förhandlingarna hade å norsk sida framhållits, att det beträffande renar från Troms fylke bestämda högsta antalet vore orimligt lågt. Å svensk sida hade man förklarat, att det med hänsyn till önskvärdheten av ömsesidighet icke syntes vara något att erinra mot att möjlighet öppnades att, därest renskötselns utveckling så påkallade, förhandlingar upptoges om en ökning av detta antal. Emellertid hade å svensk sida även framhållits, att renskötselns utveckling kunde göra det nödvändigt att det antal renar, som från Nordlands fylke finge föras på renbete i Sverige, fastställdes. Med utgångspunkt från det anförda hade delegationerna enats om att i konventionsutkastet intaga ett stadgande av innehåll att förhandlingar rörande ifrågavarande spörsmål skulle upptagas mellan de båda länderna, om renskötselns utveckling gjorde det önskvärt.

I skrivelsen har vidare beträffande *avdelning III* i utkastet till konventionen framhållits, att avsevärda olägenheter vållades både svensk och norsk renskötsel genom att bestämmelser icke funnes om gemensam svensk-norsk handläggning av ärenden om renmärken. Då frågan om revision av den svenska renmärkeslagen inom kort kunde förväntas komma att upptagas till behandling, hade de delegerade icke ansett sig böra föreslå att i renbeteskonventionen nu skulle införas några regler i hithörande hänseende utan allenast förordat att förhandlingar skulle upptagas mellan Sverige och Norge om åtgärder till undvikande av att i det ena rikets gränsområden registrerades renmärken, som lätt kunde förväxlas med i det andra riket tidigare registrerade märken.

Vad slutligen angår *avdelning IV* i konventionsutkastet har i skrivelsen anförts, att det ansetts angeläget att de förordade ändringarna i 1919 års

konvention snarast genomfördes. Delegationerna hade därför enats om att föreslå att den nya konventionen skulle träda i kraft redan den 1 januari 1951. De bestämmelser, som innebure en ökning av renantalet i distriktet Rendalen, hade dock befunnits icke kunna tillämpas förrän det tidigare omnämnda spärrningsgärdet mellan Sörlenangen och Jaegervatnet uppförts.

I skrivelsen har vidare upplysts, att under utredningsarbetets och förhandlingarnas gång fortlöpande överläggningar ägt rum med länsstyrelserna och lappfogdarna i Västerbottens och Norrbottens län samt att sammanträden hållits med representanter för de lappbyar, som beröras av 1919 års renbeteskonvention.

Vid sammanträde i jordbruksdepartementet den 1 december 1949 ha lappfogdarna i Västerbottens län och i Norrbottens södra distrikt förklarat sig tillstyrka konventionsutkastet. Lappfogden i Norrbottens norra distrikt har i egenskap av expert deltagit i förenämnda förhandlingar i Oslo.

Departementschefen.

Konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning utgör en sådan ordning för tillgodoseende av de svenska lapparnas betesrätt i Norge och de norska lapparnas betesrätt i Sverige, som ur praktisk synpunkt ansetts antagbar å ömse sidor. Anledning synes därför i och för sig icke föreligga att å svensk sida uppsäga konventionen. Med hänsyn till de i flera hänseenden ändrade förhållanden, som inträtt under den tid konventionen varit gällande, är det emellertid naturligt att åtskilliga önskemål om ändringar i konventionen framkommit. Det förslag till konvention om ändring i 1919 års konvention, varom enighet uppnåtts vid förhandlingar i Oslo den 15—19 november 1949 mellan en svensk och en norsk delegation, synes innebära en ändamålsenlig reglering av hithörande frågor. Jag förordar därför, att förslaget godkännes. Av skäl, som i det föregående anförts, torde det vara lämpligt att uppsägningstiden för 1919 års konvention förlänges så att denna tid utlöper först den 30 juni 1950. Jag tillstyrker på grund härav godkännande jämväl av det vid nyssnämnda förhandlingar uppgjorda förslaget till noteväxling.

Den föreslagna ändringen av 139 § i 1919 års konvention föranleder en ändring av 8 § lagen den 20 juni 1919 (nr 445) innefattande bestämmelser i anledning av konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning. Denna fråga torde jag senare få anmäla.

Föredraganden uppläser härefter de förslag till konvention mellan Sverige och Norge om ändring i konventionen mellan de båda länderna den 5 februari 1919 angående flyttlapparnas rätt till renbetning och till noteväxling om förlängning av uppsägningstiden för konventionen den 5 feb-

ruari 1919, för vilka i det föregående redogjorts, samt hemställer — under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet — att Kungl. Maj:t måtte för Sin del godkänna nämnda förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Börje Langton.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 2 december 1949.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Under erinran, att Kungl. Maj:t tidigare denna dag på föredragning av chefen för jordbruksdepartementet beslutat för Sveriges del godkänna dels ett av särskilda svenska och norska delegerade utarbetat utkast till konvention mellan Sverige och Norge om ändring i konventionen mellan de båda länderna den 5 februari 1919 angående flyttlapparnas rätt till renbetning, dels ock ett av de delegerade uppgjort förslag till noteväxling om förlängning av uppsägningstiden för nämnda konvention, varigenom denna tid kommer att utlöpa den 30 juni 1950,

hemställer ministern för utrikes ärendena, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga beskickningschefen i Oslo att å Sveriges vägnar underteckna ifrågasvarande utkast till konvention samt verkställa noteväxling i enlighet med nämnda förslag.

Till vad ministern sålunda hemställt, varuti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Börje Langton.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 29 december 1949.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt chefen för justitiedepartementet anför chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sträng.

Den 2 december 1949 godkände Kungl. Maj:t ett av delegerade för Sverige och Norge avgivet förslag till konvention om ändring i konventionen mellan de båda länderna den 5 februari 1919 angående flyttlapparnas rätt till renbetning. Förslaget har godkänts jämväl av Norges regering och konventionen har, avfattad på svenska och norska språken, den 14 december 1949 undertecknats av regeringarnas befullmäktigade ombud.

Såsom i statsrådsprotokollet den 2 december 1949 nämnts föranleder den nu undertecknade konventionen en ändring av 8 § lagen den 20 juni 1919 (nr 445) innefattande bestämmelser i anledning av konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning. Jag torde nu åter få anmäla denna fråga.

I överensstämmelse med vad som stadgas i 139 § i 1919 års konvention föreskrives i 8 § nyssnämnda lag, att då renräkning enligt 45 § 2 mom. samma lag äger rum inom de områden, som upptagas av lappbyarna Kōnkämä, Lainiovuoma, Sarivuoma och Tahma, skola de norska renar, som finnas inom områdena vid tiden för räkningen, ingå i densamma. Renarnas ägare och vaktare äro pliktiga att på anfordran lämna nödigt biträde vid räkningen. Enligt den nu undertecknade konventionen skola emellertid bestämmelserna i 139 § gälla även i fråga om norska renar, som må införas i de områden i Norrbottens och Västerbottens län där lappar från Rautasvuoma och Kaalasvuoma lappbyar samt från Gällivare, Jokkmokks, Arjeplogs, Sorsele, Tärna och Vilhelmina socknar ha betesrätt. Tillämpningsområdet för 8 § lagen den 20 juni 1919 bör utvidgas i motsvarande mån. Detta innebär att det bör omfatta de i 2 och 3 §§ samma lag angivna områdena av Sverige. I enlighet härmed har inom jordbruksdepartementet utarbetats förslag till lag om ändrad lydelse av 8 § lagen den 20 juni 1919 (nr 445) innefattande bestämmelser i anledning av konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning.

Föredraganden hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över lagförslaget, av den lydelse *bilaga*¹ till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Patric Kalling.

¹ Denna bilaga, som är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 30 januari 1950.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden GEIJER,
LECH,
regeringsrådet QUENSEL,
justitierådet BECKMAN.

Enligt lagrådet den 26 januari 1950 tillhandakommet utdrag av protokoll över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 29 december 1949, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till lag om ändrad lydelse av 8 § lagen den 20 juni 1919 (nr 445) innefattande bestämmelser i anledning av konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av expeditionschefen i jordbruksdepartementet E. H. Kling.

Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet:
Bengt Larson.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 3 februari 1950.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sträng, lagrådets den 30 januari 1950 avgivna utlåtande över det den 29 december 1949 till lagrådet remitterade förslaget till lag om ändrad lydelse av 8 § lagen den 20 juni 1919 (nr 445) innefattande bestämmelser i anledning av konventionen den 5 februari 1919 mellan Sverige och Norge angående flyttlapparnas rätt till renbetning.

Föredraganden anför följande.

Förevarande lagförslag — vilket av lagrådet lämnats utan anmärkning — anknyter till den konvention om ändring i 1919 års konvention som, på sätt framgår av statsrådsprotokollet för den 29 december 1949, undertecknats av befullmäktigade ombud för svenska och norska regeringarna den 14 i samma månad. Nämnda konvention skall, innan ratifikation för Sveriges del kommer i fråga, underställas riksdagens prövning.

Härefter hemställer föredraganden att Kungl. Maj:t måtte genom proposition *dels* äska riksdagens godkännande av ifrågavarande konvention den 14 december 1949, *dels* jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga nyssnämnda lagförslag.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall och förordnar att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Einar Herlitz.